

Grunnmur i murverk av lettklinkerblokk

Magnus Norum

Bygg- og miljøteknikk (2-årig) Innlevert: juni 2016 Hovedveileder: Karl Vincent Høiseth, KT Medveileder: Tore Kvande, BAT

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet Institutt for konstruksjonsteknikk

Åpen

MASTEROPPGAVE 2016

FAGOMRÅDE:	DATO:	ANTALL SIDER:
Murkonstruksjoner	06.07.2016	81 + 30 sider vedlegg

TITTEL:

Grunnmur i murverk av lettklinkerblokk

Foundation Wall of LWA Concrete Masonry Units

UTFØRT AV:

Magnus Norum

SAMMENDRAG:

Denne oppgaven omhandler praktiske forsøk av veggelementer laget av Leca isoblokk 30cm armert med enten stige- eller sikksakkarmering. Sikksakkarmeringen blir brukt til armering av isoblokker under terreng for å sikre samvirket mellom vangene. Forsøkene er utført for å teste om samvirket er større ved bruk av sikksakkarmering enn ved bruk av stigearmering.

I løpet av arbeidet med oppgaven ble det utført 13 forsøk i laboratoriet. Fem av forsøkene ble utført for å etablere E-modulen til polyuretanet. De resterende åtte forsøkene ble utført for å etablere graden av samvirke mellom vangene i veggelementet. E-modulen til polyuretanen ble målt til 12.57N/mm², mens det ikke ble målt noen forskjell i samvirke på veggelementene.

Forsøkene resulterte også i gi veggelementene en flytegrense på ca. 14kN og en bruddgrense på ca. 30kN. Disse kapasitetene peker mot et samvirke på mellom 0% og 80% ved bruk av beregningsmetoden til Mursenteret.

Det er også blitt gjennomført analyser i DIANA som bekrefter resultatet fra laboratorieforsøkene om at det liten til ingen forskjell på om det brukes sikksakk- eller stigearmering i grunnmursvegger bygget med Leca isoblokk 30cm. Analysen av hele grunnmursvegger gjort i DIANA bekrefter grenseverdiene oppgitt av Leca og SINTEF.

FAGLÆRER: Professor Karl Vincent Høiseth

VEILEDER(E): Professor Tore Kvande

UTFØRT VED: Institutt for konstruksjonsteknikk, NTNU

NORGES TEKNISK NATURVITENSKAPELIGE UNIVERSITET, NTNU Institutt for konstruksjonsteknikk

MASTEROPPGAVE Vår 2016

Stud Techn Magnus Norum

Grunnmur i murverk av lettklinkerblokk Foundation Wall of LWA Concrete Masonry Units

INNLEDNING

Skallmuren er en populær og aktuell veggløsning for de fleste typer bygg. Som bærende element består veggen av to vanger bunnet sammen med bindere. Forbindelsen mellom vangene er viktig for å sikre veggens stabilitet og styrke.

Eurokode 6, *Prosjektering av murkonstruksjoner*, ble innført som nasjonal standard i 2010. Standarden angir retningslinjer for dimensjonering av skallmurer, inklusive bruken av bindere. Likevel synes det å være behov for mer kunnskap om den mekaniske virkemåten til dagens isolerte grunnmursløsninger i lettklinkerblokk murverk, spesielt når det gjelder samvirket mellom binder og murfuge.

Oppgavens overordnede målsetting er å undersøke mekaniske egenskaper til en typisk isolert skallmur i lettklinkerblokk murverk.

OPPGAVE

Oppgaven er todelt og består i hovedtrekk av å:

- 1. studere den mekaniske virkemåten til et segment av en skallmur ved hjelp av laboratorieforsøk.
- 2. teoretiske beregninger av skallmurens lastbærende kapasitet for jordtrykksbelastninger i kombinasjon med vertikalbelastning.

Oppgaven kan inneholde følgende deler:

- Gjennomgang av aktuelle skallmurer, statisk virkemåte og dimensjoneringsregler
- Valg av typisk løsning
- Beskrivelse og gjennomføring av laboratorieforsøk
- Numeriske beregninger av laboratorieforsøk

- Beskrivelse av aktuelle dimensjonerende jordtrykksbelastninger
- numeriske beregninger av skallmurer med ulike randbetingelser og jordtrykksbelastninger

Veiledere: Karl Vincent Høiseth og Tore Kvande

Oppgaven skal være gjennomført innen 11. juni 2016

Trondheim 11.01.2016

Karl Vincent Høiseth Professor, faglærer

Forord

Denne masteroppgaven er utarbeidet ved institutt for konstruksjonsteknikk ved Norges teknisk-naturvitenskaplige universitet (NTNU) våren 2016 og utgjør 30 studiepoeng. Arbeidet har pågått fra 15. januar frem til 6. juni 2016.

Masteroppgaven har lært meg mye om tidsbruk og det å jobbe i laboratorium. Den har også gitt meg et innblikk i bruken av, og arbeidet med Lecablokker, samt kompleksiteten ved beregningen av belastningene og kapasitetene til grunnmurer.

Jeg ønsker å takke veilederen min Karl Vincent Høiseth for hjelpsomme samtaler gjennom oppgave perioden. Jeg vil også takke Jan Arve Øverli for hjelpsomme samtaler og hjelp med å finne frem rapporter. Et uformelt samarbeid med Silje Christiane Kristiansen den andre masterstudenten til Høiseth har også hjulpet godt.

Forsøkene på laboratoriet ble gjort mulig med materialer og murere skaffet av Leca. Murerne Jan Øyvind Christensen og Hans-Kristian Meling murte opp veggelementene som ble brukt i forsøkene. Forsøkene bled designet og gjennomført med god hjelp fra Steinar Seehuus og Gøran Loraas. Jeg vil derfor understreke at gjennomføringen oppgaven ikke hadde hvert mulig uten dem.

Tilslutt vil jeg også rette en takk til Ellen Bjartnes, Janne Marie Brønstad og min mor Anne Kristine Norum for den hjelpen de har gitt om ikke indirekte til rettskrivning og oppsett av oppgaven.

Magnus Norum

Sammendrag

Denne oppgaven omhandler praktiske forsøk av veggelementer laget av Leca isoblokk 30*cm* armert med enten stige- eller sikksakkarmering. Sikksakkarmeringen blir brukt til armering av isoblokker under terreng for å sikre samvirket mellom vangene. Forsøkene er utført for å teste om samvirket er større ved bruk av sikksakkarmering enn ved bruk av stigearmering.

I løpet av arbeidet med oppgaven ble det utført 13 forsøk i laboratoriet. Fem av forsøkene ble utført for å etablere E-modulen til polyuretan isolasjonen. De resterende åtte forsøkene ble utført for å etablere graden av samvirke mellom vangene i veggelementet. E-modulen til polyuretanen ble målt til $12.57N/mm^2$, mens det ikke ble målt noen forskjell i samvirke på veggelementene.

Forsøkene resulterte også i gi veggelementene en flytegrense på ca. 14kN og en bruddgrense på ca. 30kN. Ved å gjennomføre beregninger i henhold til Eurokode 6 antyder disse kapasitetene et samvirke på mellom 0% og 80% ved bruk av beregningsmetoden til Mursenteret.

Det er også blitt gjennomført analyser i DIANA som bekrefter resultatet fra laboratorieforsøkene om at det liten til ingen forskjell på om det brukes sikksakk- eller stigearmering i grunnmursvegger bygget med Leca isoblokk 30cm.

Analysen av hele grunnmursvegger gjort i DIANA bekrefter grenseverdiene oppgitt av Leca og SINTEF for jordtrykksbelastninger fra Leca lettklinker. Ved større jordtrykksbelastninger, som for eksempel fra sand/grus, vil ikke grunnmuren holde. Dette resultatet blir bekreftet av beregningene gjort i henhold til Eurokode 6.

Abstract

This thesis deals with practical tests of wall elements made of Leca isoblokk 30*cm*, reinforced with either ladder or zigzag reinforcement. Zigzag reinforcement are used for reinforcing isoblokk walls below ground level to ensure interaction between the stringers. The experiments are performed to test whether the interaction is greater using zigzag reinforcement than using ladder reinforcement.

During the production of the thisis there where carried out 13 experiments in the laboratory. Five of the experiments were performed to establish the E-modulus of the polyurethane insulation. The remaining eight experiments were performed to establish the degree of interaction between the stringers of the wall element. E-modulus of the polyurethane was measured to $12.57N/mm^2$. There were not measured any difference in displacement between the wall elements.

The experiments also resulted in giving the wall elements a yield strength of about 14kN and a fracture limit of about 30kN. By carrying out calculations according to Eurocode 6 these capacities suggestes a interaction between 0% and 80% using the calculation method from Mursenteret.

It has also been done analyses in DIANA confirming the results from the laboratory experiments. There is little to no difference in using zigzag or ladder reinforcement in foundation walls built with Leca isoblokk 30*cm*.

The analysis of the entire foundation walls done in DIANA confirms the limits stated by Leca and SINTEF for soil pressure loads from Leca lettklinker. At higher soil pressure loads, such as from sand/gravel, the foundation will not hold. This result is confirmed by calculations done according to Eurocode 6.

Innhold

1	Inn	ledning	1
	1.1	Bakgrunn	1
	1.2	Formål	1
	1.3	Begrensninger	2
	1.4	Oppbygning	2
2	Litt	eraturstudie	4
	2.1	Skallmurer	4
		2.1.1 Lettklinkerblokker	4
	2.2	Statisk virkemåte	5
	2.3	Dimensjonering etter Eurokode 6	7
		2.3.1 Horisontalbelastning	7
		2.3.2 Vertikalbelastning	8
		2.3.3 Bjelker	9
	2.4	Valg av løsning	12
		2.4.1 Jordtrykk	12
		2.4.2 Vertikalbelastning 1	15
3	Tid	ligere forskning 1	.7
	3.1	Norges Byggforskningsinstitutt	17
	3.2	Mursenteret	9
	3.3	Phd. avhandling Tore Kvande	20
4	Mat	terialer 2	22
	4.1	Lettklinkerblokk	22
	4.2	Mørtel	23
	4.3	Armering	24
5	Lab	oratorieundersøkelse 2	:6
	5.1	Forarbeider	26

	5.2	Test av	v polyuretan $\ldots \ldots 27$	
		5.2.1	Prøvestykkene	
		5.2.2	Prosedyre	
		5.2.3	Resultater	
		5.2.4	Diskusjon	
	5.3	Test av	v veggelementer	
		5.3.1	Bygging av veggelementene 30	
		5.3.2	Oppsett av forsøket	
		5.3.3	Prosedyre	
		5.3.4	Resultater	
		5.3.5	Diskusjon	
6	Ber	egning	er 37	
	6.1	Det an	$net arealmoment (I) \dots 37$	
	6.2	Armer	t tverrsnitt	
	6.3	E og I	fra nedbøvning	
	6.4	Kapasi	itet for vertikalbelastning	
	6.5	Diskus	s_{jon}	
7	Lin	eær ela	stisk analyse 46	
	7.1	Verifise	ering av element HX24L	
		7.1.1	Beskrivelse av element og egenskaper	
		7.1.2	Naturlige koordinater	
		7.1.3	B - matrise	
		7.1.4	Jacobian	
		7.1.5	Virtuell forskyvning	
		7.1.6	Løsning	
		7.1.7	Resultat	
		7.1.8	Løsning i _i DIANA	
	7.2	Analys	se av veggelement	
		7.2.1	Hensikt	
		7.2.2	Geometri	
		7.2.3	Materialer	
	-	7.2.4	Resultat og diskusjon 55	
	7.3	Analys	e av grunnmur	
		7.3.1	Hensikt	
		7.3.2	Geometri	
		7.3.3	Materialer	
		7.3.4	Resultat og diskusjon	

8	Konklusjon				
	8.1	Konklusjon	67		
	8.2	Videre arbeid	69		
Bi	bliog	rafi	70		
Ve	dleg	g A	73		
Ve	dleg	g B	86		

Kapittel 1

Innledning

1.1 Bakgrunn

Bygging av grunnmurer av lettklinkerblokker er noe som er vært gjort lenge. Blokkene er enkle å bygge med og har vært en favoritt blant selvbyggere i lang tid. Leca, en produsent av lettklikerblokker, har lenge reklamert direkte til selvbyggermarkedet med sine produkter.

I 2010 ble Eurokode 6 innført som nasjonal standard for dimensjonering av murkonstruksjoner. Standarden tar for seg dimensjonering av skallmurer og murt forblending, inkludert bruken av bindere. Selv med god basis for beregning av skallmurer, virker det som om det er behov for mer kunnskap om den mekaniske virkemåten til isolerte grunnmursløsninger i lettklinkermurverk, spesielt løsning for samvirke mellom murvangene.

Kapasiteten til grunnmursvegger bygget med isolerte lettklinkerblokker er ikke dokumentert godt analytisk. Selv Lecas tekniske håndboka skriver at grensene for tillatte høyder og lengder på veggene baserer seg på det som erfaringsmessig har vist seg å være akseptabelt.

Oppgaven skal på bakgrunn av dette undersøke de mekaniske egenskapene til vegger bygget med isolerte lettklikerblokker. Dette skal gjøres ved å forsøke og fastslå graden av samvirke mellom murvangene med to forskjellige armeringstyper, samt og analysere veggmodeller i DIANA.

1.2 Formål

Formålet med oppgaven er å bestemme om forskjellig armering endrer kapasiteten til murveggene. Leca anbefaler bruk av to typer armering til Leca isoblokk 30*cm*. Stigearmering brukes ved bygging av alle typer Lecavegger. Sikksakkarmering skal brukes i hver andre fuge ved bygging med Leca isoblokk 30cm under terreng. Bruk av sikksakkarmering skal øke samvirket mellom vangene og slik fungere som bindere etter Eurokode 6.

Ingen tidligere forsøk har klart å vise at kapasiteten til isoblokker er nevneverdig dårligere enn normale blokker. Formålet med den numeriske analysen er å få et overblikk over forskyvningene og spenningsfordelingene for å kunne se de små endringene som ikke ble oppdaget i forsøkene.

1.3 Begrensninger

Oppgaven er begrenset til følgende i samråd med veileder:

- Vegger bygget med Leca isoblokk 30*cm* murt opp med Weber Murmørtel M5.
- Kun lineærelastisk analyse.
- Alle materialer er fra samme parti.
- Svært forenklet beregning av belastning fra jordtrykk.

1.4 Oppbygning

Oppgaven er delt inn åtte kapitler, der innledningen er kapittel 1.

- **Kapittel 2** inneholder en litteraturstudie av lettklikerbliokker og regelverket brukt ved dimensjonering av murkonstruksjoner. Det blir også beskrevet vanlige belastninger en grunnmur kan bli utsatt for.
- Kapittel 3 presenterer tidligere forskning utført av Norges byggforskningsinstitutt og Mursenteret. Arbeidet og resultatene utført i forbindelse med Tore Kvandes Phd. avhandling er også lagt frem.
- **Kapittel 4** inneholder beskrivelser av materialene benyttet i laboratorieforsøkene og de numeriske analysene.
- Kapittel 5 beskriver forarbeidet, oppsettet og gjennomføringen av laboratorieforsøkene som er gjort på polyuretanen og veggelementene. Tilslutt diskuteres resultatene.
- Kapittel 6 gir en gjennomgang av resultatene fra kapittel 2 og kapittel 4, og sammenligninger disse med beregninger utført i henhold til Eurokode 6.

- Kapittel 7 beskriver verifiseringen av element HX24L brukt i de lineær elastiske analysene gjort i DIANA. Vidre presenteres analysen av laboratorieforsøkene og forskjellige grunnmurer. Resultatene samenligenes med forsøkene og beregningene gjort tidligere i oppgaven.
- Kapittel 8 presenterer konklusjonen sammen med en kort oppsummering, samt forslag til videre arbeid.
- **Vedlegg** inneholder beregningene gjort for verifiseringen av element HX24L og .HIS og .DCF filene brukt ved produksjonen av de lineær elastiske analysene.

Kapittel 2

Litteraturstudie

2.1 Skallmurer

Skallmur er en av mange murtyper som brukes for å bygge murvegger [1]. Skallmuren består av en ytre og en indre vange med et luftrom mellom, som i dag isoleres. Det blir i dag laget et hulrom mellom isolasjonen og ytterveggen for å hindre fuktovergang og gi mulighet til at luftgjennomstrømning skal få tørket opp fuktdannelsen.

Ytre og indre vange er bundet sammen av bindere. Det er normalt indre vange som er bærende, mens den ytre vangen er klimaskjoldet. Binderne er brukt for å forankre klimaskjoldet til den indre vangen og for å skape samvirke mellom vangene. Skal en kunne bruke dette samvirke i beregningene må antall bindere per kvadratmeter samfalle med kravene i Eurokoden.

Ettersom tidene forandrer seg og det kommer nye produkter på markedet blir disse også tilpasset måten det bygges på. Med lettklinkerblokker er det mulig å bygge skallmur uten å måtte mure opp to separate vanger. Figur 2.1 viser den mer tradisjonelle skallmuren og den mer moderne løsningen med lettklinkerblokker isolert med polyrutanskum mellom vangene.

2.1.1 Lettklinkerblokker

Lett tilslag i murverk er en gammel oppfinnelse. Det første eksempelet som er funnet, er fra Romerriket omkring 500 år f.Kr. Det ble da brukt vulkansk stein som pimpstein. På midten av 1800-tallet ble denne typen tilslag tatt i bruk av tyskerne, før resten av Europa begynte noen år senere. Det var først på 1900-tallet produksjonen av betong med lett tilslag begynte. Produksjonen i Norge startet rundt 1930 med pimpstein som tilslag. Norsk Leca startet opp i 1954 på dansk lisens med produksjonen av LECA (Light Expanded

(a) Skalmur bygget med murstein [1].

(b) Grunnmur av Leca isoblokk armert med sikksakkarmering [2].

Figur 2.1: En tradisjonell skallmur og en grunnmur bygget med Leca isoblokk. Begge fungerer som skallmurer.

Clay Aggregate) [3].

Lettklinkeblokker er laget ved at brente ekspanderte leirekuler blir blandet sammen med sement og støpt ut til ønsket fasong og størrelse [4]. Dette gir et stort potensial i mulige produkter og bruksområder. Det kan også lages isolasjonsblokker ved å sprøyte polyrutanskum inn mellom to blokker.

Murer bygget med isoblokker virker ikke som en tradisjonell skallmur med en ytre og indre vange som er separate. Den ytre vangen er et klimaskjold, men er også en del av den bærende konstruksjonen. Den indre vangen fungerer som normalt og er en del av den bærende konstruksjonen. Vegger bygget med isoblokker bruker ikke bindere og har derfor ikke noe samvirke mellom vangene utover det som kommer fra polyrutanskummet. Dette er ansett som tilstrekkelig for vegger som bygges over terrenget. For vegger som er bygget under terrenget må isoblokkene armeres med sikksakkarmering i hver andre fuge for at vangene skal ha tilstrekkelig samvirke [2, 4].

2.2 Statisk virkemåte

Som alle andre byggematerialer har murverk sine karakteristiske trekk. Det grunnleggende trekket er at det er blokker sammenføyd av mørtel. Til tross for at murverket kan være sammensatt av forskjellige materialer har de alle to fellestrekk. Fellestrekkene er murverkets relativt høye vekt og mangelen på strekkfasthet [5].

Figur 2.2: Strekk- og bøyestrekkspenninger tatt opp av trykkspenningene fra murverkets egenvekt [5].

Ved å se på murverkets fellestrekk i sammenheng kan de være med på å motvirke hverandre. Stor egenlast fra konstruksjonen kan motvirke både strekk- og bøyestrekkspenninger med de permanente trykkspenningene den genererer, se figur 2.2.

Når murverket er utsatt for krefter det ikke er i stand til å oppta, kan tverrsnittet armeres. Armerte murkonstruksjoner har økt skjær- og momentkapasitet. Armeringen av områder i murkonstruksjoner med små permanente trykklaster, som toppetasjene, vil være med på å gi veggene tilstrekkelig kapasitet og hindre oppsprekning [5].

Denne oppgaven tar for seg grunnmursvegger bygget med Leca isoblokk 30*cm*. Grunnmursvegger er belastet med en skråfordelt last fra jordtrykket og er fastholdt på alle kanter. Beregning av kapasiteten til en slik vegg er svært komplisert, og for boliger på inntil 2 etasjer er det blitt brukt tommelfingerregler som erfaringsmessig har vist seg å være akseptable [5, 6]. Hvis en anser grunnmuren som en normal yttervegg, vil jordtrykket være med på å gi en utbøyning av veggen i motsatt retning av det som normalt oppstår fra eksentrisitet av vertikallasten. Dermed kan jordtrykket være med på å øke kapasiteten til veggen.

Ved oppmuring av veggen som blir studert i denne oppgaven er det krav til at det skal brukes Leca sikksakkarmering i hver andre fuge [4, 6]. Denne armeringen vil være med på å binde sammen ytre og indre vange av isoblokken og dermed fungere som en binder. Hvis grunnmurens kapasitet dimensjoneres etter Eurokoden er tilstrekkelig antall bindere viktig med hensyn til slankhet og andreordens virkninger.

2.3 Dimensionering etter Eurokode 6

I Eurokode 6 blir murvegger delt inn i to hovedtyper: Veggene som er utsatt for hovedsakelig vertikalbelastning og veggene som er utsatt for horisontalbelastning. For veggene som er utsatt for horisontalbelastning styres kapasiteten av mometegenskapene til murverket. I veggene som utsettes for hovedsakelig vertikalbelastning endres momenter og horisontalbelastninger til eksentrisiteter som reduserer vertikalkapasiteten til veggen.

Når en skallmur skal dimensjoneres etter Eurokoden blir den indre vangens tykkelse en del av tykkelsen som brukes i beregningen av veggens slankhet. Denne nye tykkelsen beregnes ved bruk av ligning 2.1.

$$t_{ef} = \sqrt[3]{k_{tef} t_1^3 + t_2^3} \tag{2.1}$$

 t_{ef} er veggens effektive tykkelse. k_{tef} er $E_1/E_2 \leq 2.5$. t_i er tykkelsen på vange nummer i.

For at ligning 2.1 skal kunne brukes til å gi en effektiv tykkelse til veggen som dimensjoneres må det være tilstreklig samvirke mellom vangene. I Norge er kravet til samvirke med bindere, på fire bindere per kvadratmeter for skallmurer og to per kvadratmeter for murte forblendinger.

En annen varierende størrelse i beregningene i henhold til Eurokoden er høyden til veggen uttrykt med h_{ef} . Avhengig av i hvilke randbetingelser veggen har varierer verdien til ρ i ligning 2.2:

$$h_{ef} = \rho_i h \tag{2.2}$$

 h_{ef} er veggens effektive høyde. ρ_i er faktor nummer *i* fra Eurokoden. *h* er høyden til veggen.

2.3.1 Horisontalbelastning

Når murvegger dimensjoneres for horisontalbelastninger bruker Eurokoden bruddlinjeteori. I formlene og tabellene Eurokoden bruker er resultatet fra bruddlinjeberegningene gitt med faktorene α_i avhengig av hvilken akse momentetkreftene er om. Ligning 2.3a og 2.3b gir momentbelastning per lengde-enhet basert på horisontalbelastningen.

$$M_{Ed1} = \alpha_1 W_{Ed} l^2 \tag{2.3a}$$

Figur 2.3: Vertikalkrefter, momenter og eksentrisiteter ved beregning av kapasitet [7].

$$M_{Ed2} = \alpha_2 \, W_{Ed} \, l^2 \tag{2.3b}$$

 M_{Edi} er momentbelastningen per lengdeenhet i retning *i*. α_i er retningsfaktorer i retning *i*. W_{Ed} er belastningen per arealenhet. *l* er veggens lengde.

2.3.2 Vertikalbelastning

Dimensjoneringen av murvegger med hovedsakelig vertikalbelastning er gjort i Eurokoden med introduksjonen av reduksjonsfaktoren Φ . Φ reduserer kapasiteten til veggen ved å ta hensyn til eksentrisiteter, horisontalkrefter og momenter. Alle disse påvirkningene gjøres om til en total eksentrisitet som brukes til å finne Φ . Kapasiteten til murveggen finnes dermed med ligning 2.4.

$$N_{Rd} = \Phi t f_d \tag{2.4}$$

 N_{Rd} er vertikal kapasitet. Φ er reduksjonsfaktoren. t er tykkelsen til veggen. f_d er murverkets trykkfasthet. Metoden for å beregne Φ varier avhengig av om kapasiteten skal beregnes for topp og bunn av veggen eller for midten av veggen. På topp og bunn av veggen beregnes Φ_i som vist i ligning 2.5.

$$\Phi_i = 1 - 2\frac{e_i}{t} \tag{2.5}$$

I ligning 2.5 er e_i uttrykt som vist i ligning 2.6.

$$e_i = \frac{M_{id}}{N_{id}} + e_{he} + e_{init} \ge 0.05t$$
 (2.6)

 M_{id} er momentet i topp eller bunn av veggen.

 N_{id} er vertikalbelastningen i topp eller bunn av veggen.

 e_{he} er eksentrisiteten som resulterer av moment skapt av horisontallasten.

 e_{init} er initiell eksentrisitet som er lik $h_{ef}/450$.

 h_{ef} er høyden redusert med en faktor ρ basert på randbetingelsene.

Når Φ for midten av veggen skal beregnes brukes ligning 2.7, der e_{mk} brukes til å hente ut Φ fra grafene i tillegg G i Eurokode 6.

$$e_{mk} = e_m + e_k \ge 0.05t \tag{2.7}$$

I ligning 2.7 er e_m uttrykt som vist i ligning 2.6, men belastningene er hentet midt i tverrsnittet, og e_k er uttrykt som i ligning 2.8.

$$e_k = 0.002 \phi_\infty \frac{h_{ef}}{t_{ef}} \sqrt{t e_m}$$
(2.8)

 ϕ_{∞} er kryptallet til murproduktet.

 h_{ef} er høyden redusert med faktor ρ som er basert på randbetingelsene.

 t_{ef} er den effektive tykkelsen til veggen.

t er tykkelsen til veggen.

 e_m beregnes som e_i , men for midten av veggen.

I ligning 2.8 er ϕ_{∞} kryptallet til murverket som varierer mellom 0.5 - 2.0 avhengig av materialet.

2.3.3 Bjelker

Ved beregning av momentkapasiteten (M_{Rd}) til armerte murbjelker fokuseres det på armeringen. De avgjørende faktorene for beregning av M_{Rd} er som sett i ligning 2.9.

$$M_{Rd} = A_s f_{yd} z \tag{2.9}$$

Figur 2.4: Spennings- og tøyningsfordeling i en murbjelke [7]

 A_s er armeringsarealet. f_{yd} er dimensjonerende stålfasthet. z er momentarmen.

$$z = d\left(1 - 0.5\frac{A_s f_{yd}}{b d f_d}\right) \le 0.95d \tag{2.10}$$

d er effektiv høyde som sett i figur 6.2. A_s er armeringsarealet. f_{yd} er dimensjonerende stålfasthet. b er bredden til bjelken.

 f_d er dimensjonerende fasthet til murverket i den aktuelle retningen.

Avhengig av hvilken gruppe murproduktene som er brukt kan ikke ${\cal M}_{Rd}$ være større enn:

Gruppe 1:

$$M_{Rd} \le 0.4 f_d b d^2$$
(2.11)

Gruppe 2, 3 og 4, samt murprodukter med lett tilslag:

$$M_{Rd} \le 0.3 f_d b d^2 \tag{2.12}$$

 f_d er dimensjonerende fasthet til murverket i den aktuelle retningen. d er effektiv høyde som sett i figur 6.2. b er bredden til bjelken.

Siden Eurokoden ikke har noen metode for å beregne kapasiteten til uarmerte murbjelker, kan den gamle standarden brukes [5]. NS3475 har følgende ligning for momentkapasiteten til uarmerte bjelker:

$$M_{Rd} = 0.7 f_{xd2} \frac{bh^2}{6} \tag{2.13}$$

 f_{xd2} er dimensjonerende momentfasthet. *b* er bredden til bjelken. *h* er høyden til bjelken.

I ligning 2.13 er faktoren 0.7 der for å ta hensyn til at egenvekten er konstant og at bøystrekkfasteheten brukes til beregning av kapasitet for kortidslaster [5].

Skjærkapasiteten til murverk i henhold til Eurokode 6 beregnes etter følgende ligning:

$$V_{Ed} \le V_{Rd1} + V_{Rd2} \tag{2.14}$$

Hvis det ikke er skjærarmering i bjelketversnittet settes $V_{Rd2} = 0$. Ved beregning av skjærkapasitet både med og uten skjærarmering beregnes V_{Rd1} etter ligning 2.15.

$$V_{Rd1} = f_{vd} \, b \, d$$
 (2.15)

 f_{vd} er murverkets dimensjonerende skjærfasthet.

b er bjelkens bredde.

der bjelkens effektive høyde som vist i figur 6.2.

Med skjærarmering i tverrsnittet beregnes V_{Rd2} som vist i ligning 2.16.

$$V_{Rd2} = 0.9d \frac{A_{sw}}{s} f_{yd} (1 + \cot \alpha) \sin \alpha$$
(2.16)

 A_{sw} er arealet til skjærarmeringen.

 \boldsymbol{s} er senteravstanden mellom skjærarmenringen.

 α er skjærarmeringens vinkel til bjelke
aksen (mellom 45° og 90°).

Skjærkapasiteten til et tversnitt med skjærarmering kan ikke overgå en fjerdedel av bjelkens trykkapasitet, så det må også påvises at:

$$V_{Rd1} + V_{Rd2} \le 0.25 f_d \, b \, d \tag{2.17}$$

 f_d er murverkets dimensjonerende trykkfas
thet.

 \boldsymbol{b} er bredden til bjelken.

der effektiv høyde som sett i figur 6.2.

Maksimal avstand i meter mellom murte, avstivende tverrvegger ved tilbakefyllingshøyder inntil 2,0 m og 2,5 m. Avstandene vil avvike for enkelte blokkprodukter. Kontroller derfor alltid med blokkleverandørens retningslinjer.

Blokktype	Tykkelse	Tilbakefyllingsmasser				
i yttervegg		Konvensjonelle ¹⁾		Konvensjonelle ¹⁾ Løs lettklinke		tklinker
	mm	Høyde ≤ 2,0 m	Høyde ≤ 2,5 m	Høyde ≤ 2,0 m	Høyde ≤ 2,5 m	
Normal- blokk	250 300	6,0 6,0	4,5 5,0	9,0 9,0	7,0 7,5	
lsolasjons- blokk	250 300 350	5,0 6,0 6,0	3,5 4,0 4,5	7,0 9,0 9,0	5,5 6,0 7,0	

Pukk, sand, grus, sprengstein 0–250 mm o.l. For å unngå teletrykk mot veggen må man ikke benytte telefarlige masser.

Figur 2.5: Tabell som	tilsier tillat h	høyde og l	lengde på Le	eca grunnmurer	2
-----------------------	------------------	------------	--------------	----------------	---

2.4 Valg av løsning

Løsningen som blir behandlet i denne oppgaven er grunnmurer bygget av 30*cm* Laca isoblokker. Dette er en blokk som kan brukes til å bygge alle veggene i et hus etter dagens standard. Valget av denne blokken gjør det derfor mulig å gjøre raske overslagsberegninger for belastninger som grunnmuren vil utsettes for. Leca har fått teknisk godkjenning på bruk av denne blokken med egen designet armering i grunnmurer.

Ved valget av denne løsningen vil det dermed med sikkerhet bli testet løsninger som er tatt i bruk, i eksisterende bygninger.

2.4.1 Jordtrykk

En grunnmur kan utsettes for varierende grad av belastning. En lettklinker grunnmur kan ikke utsettes for, for tunge fyllmasser. Valget av fyllmasser bestemmer avstanden mellom skjærveggene, med lettere masser som løse lettklinker kan avstanden mellom skjærveggene være større enn ved bruk av tyngre masser. Avhengig av tilbakefyllingshøyde og massetype kan avstanden mellom skjærveggene variere mellom 3.5m og 9.0m, og maksimal tilbakefyllingshøyde varierer mellom 2.0m og 2.5m, se figur 2.5.

Når jordtrykksbelastningene skal beregnes er det to faktorer som må evalueres. Den ene er egenvekten til massen og den andre er den aktive jordtrykkskoeffisienten [8]. Jordtrykkskoeffisienten kan enten finnes i en tabell eller beregnes på bakgrunn av friksjonsvinkelen til den drenerte massen [9]. Brukes friksjonsvinkelen til å beregne jordtrykkskoeffisient er det ligning 2.18 som må brukes.

$$K_a = \frac{1 - \sin \phi}{1 + \sin \phi} \tag{2.18}$$

 K_a er jordtrykkskoeffisienten.

 ϕ er friksjonsvinkelen til den aktuelle massen.

Siden grunnmurer av Leca skal bygges for å unngå frostsprengning kan beregningen av jordtrykket forenkles til:

$$\sigma_a = K_a \,\gamma \,z \tag{2.19}$$

 σ_a er jordtrykket.

 K_a er jordtrykkskoeffisienten til den aktuelle massen.

 γ er egenvekten til den aktuelle massen.

zer tilbakefyllingshøyden.

For å få en frostsikker konstruksjon brukes det i denne oppgaven enten Leca lettklinker eller en sand-/grusblanding som tilbakefyllingsmasser.

	Leca lettklinker	Sand/grus
ϕ	40.5°	35°
γ	$5.5kN/m^3$	$20kN/m^3$

Tabell 2.1: Materialegenskaper for Leca lettklinker og sand/grus [10]

Med bakgrunn i verdiene i tabell 2.1 og ligning 2.18 og 2.19 kan jordtrykket vist i figur 2.6 beregnes. Når jordtrykket er funnet er det mulig å beregne de dimensjonerende belastningene for kjellerveggen. Resultatene for en slik beregning er vist i tabell 2.2.

Beregningene i tabell 2.2 er gjort med antagelsen at en grunnmur kan tilnærmes en fritt opplagt bjelke med skrått fordelt last. Siden det er jordtrykk for kjellervegger som beregnes er verdien av K_a økt med 50%, dette fordi kjellervegger i liten grad gir etter for trykk [8].

Det er også mulig å bruke Eurokode 6, tillegg E samt ligning 2.3a og 2.3b til å beregne belastningen på kjellerveggen ved hjelp av bruddlinjeteori. Disse beregningene vil bli svært konservative siden tillegget gjelder for uniforme laster og vegger med en tykkelse mindre enn 250mm. Kjellerveggen er 300mm tykk, og beregningene som er blit utført her er for skråbelastning som blir konvertert til uniform belastning ved å la σ_a være størrelsen på hele belastningen. Høyde og lengde på veggene finnes i figur 2.5. Siden antagelsen

Figur 2.6: Kjellervegg belastet med jordtrykk. σ_a er skråbelastningens makspunkt, mens z er høyden på kjellerveggens belastede område.

	Leca lettklinker		
Høyde	σ_a	M_{Ed}	
2.0m	$3.5kN/m^2$	0.9kNm/m	
2.5m	$4.4kN/m^2$	1.4kNm/m	

	Sand/grus		
Høyde	σ_a	M_{Ed}	
2.0m	$16.3 kN/m^2$	4.2kNm/m	
2.5m	$20.3kN/m^2$	5.2kNm/m	

Tabell 2.2: Resulterende belastninger på en grunnmur fra mulige fyllmasser og murhøyder. σ_a er som vist i figur 2.6, mens M_{Ed} er det maksimale momentet om horisontalaksen til grunnmuren som et resultat av jordtrykket.

Bøyemomentkoeffisienter, α_2 , i enkeltvegger med en tykkelse mindre enn eller lik 250 mm med tverrbelastning

Figur 2.7: figur fra Eurokode 6 som illustrerer verdiene ved beregning av belastninger ved bruddlinjeteori [7].

for belastningsstørrelsen var konservativ gjøres en lite konservativ antagelse for opplagerene. De følgende resultatene er beregnet ved at alle kantene er antatt fast innspent. Dette fører til bruk av «opplagerforhold I» i tillegg E i Eurokode 6 som gir resultatene for momentbelastning om vertikalaksen som vist i tabell 2.3.

Ved bruk av tillegg E er $\mu = f_{xd1}/f_{xd2} = 0.46$. Dette betyr som vist i figur 2.7 at momentbelastningen om horisontalaksen reduseres med en faktor på 0.46. Dette er den samme faktoren som kapasiteten er redusert med.

	Høyde		
	2m	2.5m	
Sand/grus	4.70kNm/m	6.30kNm/m	
Leca lettklinker	1.98kNm/m	1.82kNm/m	

Tabell 2.3: Ved bruk av bruddlinjeteorien blir momentbelastningen om vertikalaksen som følger av denne tabellen ved maksimal lysåpning gitt av figur 2.5.

2.4.2 Vertikalbelastning

Vekten på resten av bygningsmassen er også avgjørende for kapasiteten til grunnmuren. Trykket fra vekten til resten av bygningsmassen er med på

å redusere strekkreftene som som oppstår i grunnmuren som resultat av jordtrykket.

Ved å modellere en forenklet enebolig med en etasje, flatt tak og kjeller, kun bygget med Lecaprodukter er det mulig å gi et anslag på kreftene som vil bli påført toppen av grunnmuren, se figur 2.8. Oppmurt vegg med 300mm isoblokk har en egenvekt på $180kg/m^2$, mens 250mm Lecaplank har en egenvekt på $250kg/m^3$ [11, 12]. Hvis huset er 9m bredt med en bærevegg i midten slik at ytterveggene må bære 2.25m av Lecaplanken vil grunnmuren få følgende belastning per meter: 5.8kN fra Lecaplank og 4.4kN fra vegg. Dette gir grunnmuren en normalbelatning i topp på 16kN/m.

Figur 2.8: Forenklet modell av et Lecahus.

Kapittel 3

Tidligere forskning

3.1 Norges Byggforskningsinstitutt

Rapport O2796 fra NBI [13] tar for seg prøvingen av vegger bygget med isoblokk 250mm fra Leca i 1989. rapporten beskriver fem forskjellige forsøk. Tre av forsøkene tester vegger bygget med isoblokken, mens de to resterende forsøkene tester fastheten til mørtelen og blokkene som er brukt til å bygge veggene. Formålet med forsøkene var å dokumentere de styrkemessige egenskapene til vegger bygget med Laca isoblokker.

Forsøk 1 - 10 testet bøyefastheten til vegger bygget med isoblokker. Forsøkene var designet som stående firepunktsbøyetester, 1000mm brede og 2025mm høye. Deformasjon ble målt ved opplagerene og under lastene, se figur 3.1 og 3.2. Forsøk 1 - 5 testet bøyning i vertikalretning (parallelt med mørtelfugene), mens test 6 - 10 undersøkte bøyning i horisontalretning (normalt på mørtelfugene).

Prøvene ble utført stående, og ble belastet med 60% av forventet bruddlast tre ganger før prøvestykket blir belastet til brudd.

Resultatet fra prøvene viser at veggene tåler henholdsvis 7.5kN og 34.3kNavhengig av om bøyningen er i vertikalretningen eller horisontalretningen. Variasjonen i kapasitet for prøveveggene med momentbelastning i vertikal retning var for stor til at rapporten kunne konkludere med en karakteristisk verdi for kapasiteten til veggen. For veggene med momentbelastning i horisontalretning var variasjonen i kapasiteten liten nok til å beregne en karakteristisk kapasitet.

Rapporten sammenligner også resultatene med resultatene fra tidligere rapporter og konkluderer med at det er armeringen som gir veggen den høye bøyningskapasiteten i horisontalretning. Dette er fordi resultatet fra testing av isoblokkveggene gir tilsvarende kapasitet som massive Lecavegger med

BØYNING I VERTIKALRETNING. PRØVENE 1 - 5.

Figur 3.1: Oppsett for test av firepunktsbøyeforsøk (vertikalretning) på Lecavegg utført av NBI [13]

Figur 3.2: Oppsett for test av firepunktsbøyeforsøk (horisontalretning) på Lecavegg utført av NBI [13]

samme armering. Massive Lecavegger hadde en moment kapasitet på mellom 4.3kNm/m og 11.9kNm/m avhengig av hvilken armering som ble brukt. Den karakteristiske momentkapasiteten for isoblokkveggen ble beregnet til å være 6.7kNm/m.

Rapporten konkluderer med at isoblokkvegger har den samme kapasiteten som massive Lecavegger ved bruk av samme armering og utsatt for korttidslast.

3.2 Mursenteret

Rapporten fra Mursenteret tester bæreevnen til den «nye» 300mm Leca isoblokken [14]. Rapporten fokuserer på i hvilken grad det er samvirke mellom ytre og indre vange i Leca isoblokker og i hvilken grad U-blokker er i stand til å overføre belastningene mellom vangene. Rapporten tar også for seg tidligere forsøk og rapporter, og bruker disse som en basis for beregning av samvirke og kapasiteter for Lecavegger.

I forbindelse med rapporten ble det utført fem forskjellige forsøk. To forsøk der lasten ble fordelt ned i veggen via en U-blokk. Tre forsøk der lasten ble påført en isoblokk. Det ble også testet om en U-blokk midt i prøvestykket forringer kapasiteten, se figur 3.3.

For forsøkene der lasten ble fordelt ned i veggen via en U-blokk ble det gjort totalt seks tester. I tre av testene var veggene oppmurt med sikksakkarmering i fugen, og i de tre andre testene var fugen uarmert. Resultatet av forsøkene indikerte at en U-blokk i topp av veggen er tilstrekkelig til å overføre lasten mellom vangene, og at sikksakkarmeringen gjør samvirket mellom vangene bedre. På tross av dette bør det tilstrebes å få plassert laster sentrisk på veggen.

Forskjellene på de tre forsøkene med innmurt U-blokk var plasseringen av lasten, se figur 3.3. Lasten var enten plassert sentrisk på den sterke vangen, sentrisk på den svake vangen eller sentrisk på den svake U-blokkvangen. På hver av disse lastoppsettene ble det utført tre tester. Resultatet av forsøkene indikerer at en vegg med innmurte U-blokker får redusert kapasitet. Dette er grunnet reduksjonen i vangetykkelse fra 82mm for isoblokken til 55mmfor U-blokken. Denne reduksjonen i veggtykkelse fører også til en økning av eksentrisiteten i veggen. For å ta hensyn til dette foreslår rapporten at en kan bruke en reduksjonsfaktor på 0.7 for vegger svekket med innmurte U-blokker.

Vedleggene til rapporten tar for seg tidligere forsøk og rapporter og gir forslag til kapasiteter for Lecavegger. I denne oppgaven er det arbeidet gjort i vedlegg C og D som er interessant.

Figur 3.3: Strekk- og bøyestrekkspenninger tatt opp av trykkspenningene fra murverkets egenvekt [14].

I vedlegg C blir forventet samavirke mellom vangene beregnet på bakgrunn av tidligere forsøk. Samvirke blir beregnet ved å måle kapasiteten til en prøve opp mot kapasitet ved 100% samvirke (beregnet) og 0% samvirke (kapasiteten til en vange). Konklusjonen som trekkes er at graden av samvirke er på 40% for moment i vertikalretning og 100% i horisontalretning, ved kortidslast. For langtidslast reduseres samvirkegraden til halvparten.

I vedlegg D blir kapasiteten for både vindlast og jordtrykk beregnet. dette gjøres på bakgrunn av mengden armering som blir brukt, og forutsetningen om at det er 100% samvirke mellom vangene. Med armering i hver andre fuge blir kapasiteten beregnet til 3.7kNm/m.

3.3 Phd. avhandling Tore Kvande

Kvandes doktor avhandling tar for seg egenskapene til Lecablokker av kvaliteten «3/770» [15]. Kvande fokuserer spesielt på krypegenskapene til fastspent Lecamurverk, siden dette skaper opprissing. Kvande har også funnet materialegenskaper som er relevante for dimensjonering av Leca konstruksjoner. Disse er listet opp i figur 3.4.

Kvande fokuserte også på å gjøre det lettere å gjennomføre elementmetodeberegninger på Lecakonstruksjoner ved å gjennomføre relevante forsøk. Disse forsøkene ble utført i samarbeid med Karl Vincent Høiseth og indikerte at det er mulig og modellere Leca i programmer som DIANA.

Forsøkene som ble utført som er relevante for arbeidet med denne oppgaven er «Deformation Controlled Tensile Test on LECA Masonry» og «Con-

Summary of material properties experimentally obtained in this thesis work					
Material property	Symbol 1)	Obtained value of LECA masonry in this thesis work	Design value of Eurocode 6 ²⁾	Unit	
Compressive stress- strain relationship	$f_e \\ E_e \\ \epsilon_{en} \\ \epsilon_{e1} \\ \epsilon_{eu}$	2.7 4 100 0.66 0.92 1.8	2 300 - 2 3.5	N/mm² N/mm² mm/m mm/m	
Poisson's ratio	ν	0.2	-		
Final shrinkage value	ε _{sh}	30 % RH: -0.65 50 % RH: -0.55 85 % RH: -0.40	-0.4	mm/m	
Creep coefficient	φ	1.7 - 8.0	2.0		
Coefficient of thermal expansion	α_{T}	6.7 – 7.4 ·10 ⁻⁶ dependent of moisture content	10 · 10 ⁻⁶	1/K	
Tensile stress- deformation relationship	$\begin{array}{c} f_t^u \\ f_t^j \\ E_o{}^j \\ G_n{}^u \\ G_n{}^j \end{array}$	0.5 0.25 3 000 1 300 0.030 0.011 Support Hordijk-softening		N/mm ² N/mm ² N/mm ² N/mm N/mm	
Shear stress- deformation relationship	τ	$ \begin{aligned} \sigma_{c} &= 0.06 \text{ N/mm}^{2}: \ 0.88 \\ \sigma_{c} &= 0.15 \text{ N/mm}^{2}: \ 0.93 \\ \sigma_{c} &= 0.23 \text{ N/mm}^{2}: \ 0.97 \end{aligned} $	-	N/mm² N/mm² N/mm²	
	G _o	$\begin{array}{l} \sigma_{c} = 0.06 \; \text{N/mm}^{2} \!$:	N/mm² N/mm² N/mm²	
	G _{fII}	$\begin{array}{l} \sigma_{c} = 0.06 \; \text{N/mm}^{2} \!$:	N/mm N/mm N/mm	
	μ	0.88 Support partly exponential cohesion-softening and dilatancy softening	-		

Table 1:		
Summary of material properties	experimentally obtained	in this thesis work

See list of symbols for explanations.
 Due to conoral application only design

Due to general application only design values from the European Prestandard for design of masonry structures is included in the table.

Figur 3.4: Materialegenskapene til Lecablokker [15]

stitutive Properties of Lightweight Concrete Masonry». Disse forsøkene utforsket egenskapene til Lecablokker, og murer bygget med Leca blokker. Forsøkene så på om det var mulig å analysere Lecamurverkets oppførsel numerisk ved brudd og oppsprekking. Disse forsøkene resulterte i å gi materialegenskaper for Lecamurverk samt å vise at det er mulig å analysere selv kompliserte forsøk numerisk.

Kapittel 4

Materialer

4.1 Lettklinkerblokk

Denne oppgaven omhandler grunnmursvegger bygget med lettklinkerblokker. Lettklinkerblokker kommer i mange forskjellige varianter og formater tilpasset forskjellige bruksområder. Standardblokker brukes gjerne til generelle konstruksjoner, finblokker som har finere struktur brukes når blokkene ikke skal pusses, mens sandwichblokker som har et lag med varmeisolasjon i midten brukes i isolerende konstruksjoner.

Letklinkerblokkene leveres i forskjellige kvaliteter som er bestemt av trykkfasthet $[N/mm^2]$ og densitet $[kg/m^3]$. Dette tallparet er oppgitt på formen trykkfasthet/densitet som for eksempel 2/650 for Lecas universalblokk 25cm.

Siden oppgaven omhandler grunnmurer bygget i Norge ble det valgt å bruke Leca isoblokker som er et mye brukt produkt på markedet. Etter samtaler med Leca ble det bestemt å bruke Leca isoblokk 30*cm* siden det er denne som oftest blir brukt i grunnmurer. Produktdetaljene er vist i tabell 4.1.

I henhold til Eurokode 6 er E-modulen til murverk med Leca isoblokk 30cm og M5 mørtel $3500N/mm^2$.

Tore Kvande fant tre forskjellige E-moduler avhengig av forutsetningene. Ved trykkbelastning fant Kvande en E-modul på $4\,100N/mm^2$ og ved strekkrefter var E-modulen enten $3\,000N/mm^2$ eller $1\,300N/mm^2$ avhengig av om det var ren Leca eller Leca/mørtelfuge.

Siden denne oppgaven fokuserer på egenskapene til bygde grunnmurer vil den offesielle E-modulen bli brukt.

Produktdata	Leca isoblokk 30cm
Mål $(b \times h \times l)$	$300mm \times 250mm \times 500mm$
Fasthet	$4 N/mm^2$
Densitet	$900 kg/m^3$
U-verdi	0.024 W/mK
Lyd, R'w+	40 dB
Brannklasse	REI120
Egenvekt	$180 kg/m^2$

Tabell 4.1: Produktdata til Leca isoblokk 30cm [11]

4.2 Mørtel

Mørtelen er bindemiddelet som holder murverket sammen. Mørtelens egenskaper har betydning for murverkets evne til å ta opp laster og forskyvninger. Derfor er det viktig å velge rett mørtel slik at murverket får de rette egenskapene [16].

Produktdata	Murmørtel M5
Vannbehov	3.6 - 4.0 liter pr. $25kg$
Bindemiddel	Sement og hydratalk
Tilslag	Natursand $0 - 2mm$
Luftinnhold	14 - 20%
Trykkfasthet	$> 5N/mm^2$ (28 døgn)
Bøyestrekkfasthet	$> 2.2N/mm^2$ (28 døgn)
Frostsikker	Ja
Brannklasse	A1 (NS-EN 13501-1)

Tabell 4.2: Produktdata til Leca isoblokk 30cm [11]

Mørtel til murkonstruksjoner leveres i normalt i seks klasser, M1, M2, M5, M10, M15 og M20. Disse klassene bestemmes av trykkfastheten til mørtelen etter 28 døgn med herding. M5 har en trykkfasthet på $5N/mm^2$ og så videre. Mørtel består av sement, kalk, sand og spesielle tilsetningsstoffer. Disse stoffene blir tilsatt for å gi mørtelen spesielle egenskaper. I Norge tilsettes det stoffer for å gjøre frostmotstandsevnen til mørtelen bedre [16].

Det er viktig å bruke riktig mørtel til riktig type murverk. Mørtelen påvirker egenskapene til veggen i like stor grad som mursteinen. En vegg murt opp med stein som har høy trykkfasthet og mørtel med lav trykkfasthet vil ha tilnærmet de samme egenskapene som en vegg med en svakere stein og sterkere mørtel. Ved valg av mørtel er det viktig at egenskapene til mørtelen passer overens med egenskapene til mursteinen. For å få god heft mellom murstein og mørtel må mørtelen tilpasses steinens sugeevne [17].

Mursteinen det er valgt å bruke i denne oppgaven er Leca isoblokk 30*cm*. Weber som er eierne av Leca produserer en egen tørrmørtel kalt Murmørtel M5 som er tilpasset til muring av Leca og teglstein med middels sug [18]. Produktdata til Murmørtel M5 som ble brukt til oppmuring av veggelementene er listet opp i tabell 4.2.

4.3 Armering

Ved bygging av bærende vegger i Leca må minimum hver andre mørtelfuge armeres [4, 6]. Typen armering som brukes bestemmes av hvilken type blokk det bygges med og hvilke laster veggen utsettes for.

Armeringen som brukes i nesten alle tilfeller er Leca fugarmering, også er kalt stigearmering. Armeringen legges i hver mørtelfuge, noe som betyr at det legges en armeringsstige på både yttersiden og innersiden av Lecablokken. Formålet med stigearmeringen er å hindre rissdannelse grunnet bevegelser fra tempratur, kryp og svelling.

Ved bygging under terreng med Leca iso-blokk 30*cm* må det brukes Leca siksakkarmering i hver andre fuge. Dette er for å få fullt samvirke mellom vangene og dermed øke kapasiteten til grunnmuren, slik som beskrevet i rapporten til Mursenteret.

Egenskapene og utformeingen til de to armeringstypene kan ses i figur 4.1 og tabell 4.3.

Produktdata	Leca fugearmering	Leca sikksakk-armering
Stangdiameter	$2 \times 4mm$	5mm
A_s	$25mm^2$	$19.5mm^{2}$
f_{yk}	$690 \ N/mm^2$	$500N/mm^2$
Overflatebehandling	Rustfri	Epoxy

Tabell 4.3: Produktdata til Leca armering [19]

(b) Leca sikksakkarmering

Figur 4.1: Mål på armeringstypene [19]
Kapittel 5

Laboratorieundersøkelse

5.1 Forarbeider

Når det var bestemt at forsøkene som skulle utføres var bøyetesting av isolerte letlklinkerblokker i veggelementer måtte forsøket utarbeides. Etter samtaler med med de ansatte på laboratoriet og med veileder ble det bestemt at det skulle utføres en firepunkts bøyetest som vist i figur 5.1. Forberedelsene til laboratorieundersøkelsene innebar også å finne ut hvor mye veggelementene måtte belastes før det ville oppstå brudd.

Figur 5.1: Skisse av laboratorieforsøket.

Den delen av veggelementene som tåler mest er sikksakksarmeringen. For å få en øvre grense på hvor mye et veggelement kan belastes med gjøres en

Figur 5.2: Forenklet modell brukt til beregning av maksimal belastning Lecaelementene kan motstå.

forenklet beregning på sikksakksarmeringen. Modellen for denne beregningen er vist i figur 5.2. Utregningen av fagverket i figur 5.2 viser at stavene med den største belastningen er utsatt for $\frac{3}{2}F$. Armeringen har en kapasitet på $\sigma_u = 500N/mm^2$ og en diameter $A_s = 20_mm^2$ [6]. Dette gir følgende størrelse på F, se ligning 5.2.

$$\frac{3}{2}F = \sigma_u \cdot A_s \tag{5.1}$$

$$F = 2084N \tag{5.2}$$

ligning 5.2 gir F = 2084N dette betyr at veggelementene tåler maksimalt 3F = 6252N per fagverksarmering som blir murt inn. Den mest normale metoden for bygging av isolerte kjellervegger med Leca isoblokk benytter fagverksarmering i hver andre fuge. Dette betyr at testriggen må kunne generere minimum 12504N.

5.2 Test av polyuretan

I forbindelse med denne oppgaven blir det gjort en FEM analyse av veggelementene og av en forenklet grunnmur bygget med isoblokker. Det ble derfor utført tester på sylindere boret ut av isoblokkene for å etablerer E-modulen til polyuretanen som brukes som isolasjonsmateriale i Lecas isoblokker.

5.2.1 Prøvestykkene

Polyuretanen ble testet ved at det ble boret ut sylindere fra isolasjonen i Leca blokkene, se figur 5.3 (a). Diameteren på de utborede sylindrene var 104mm. Ved testing av E-modul på sylindere må høyden være minimum dobbelt så lang som diameteren. For å få riktig lengde og vinkelrette ender ble sylindrene kappet til en lengde på 213mm på en kapp- og gjerdesag.

(a) Utborring av isolasjonssyllindere. (b) Testing av isolasjonssyllindere.

Figur 5.3: Arbeidet med polyretansylindrene.

5.2.2 Prosedyre

Det ble utført tester på fem prøvestykker i testmaskinen INSTRON, se figur 5.3 (b). Det ene prøvestykket ble brukt til å finne bruddstyrken til polyuretanen. De resterende fire prøvestykkene ble belastet med tre lastsykluser der belastningen varierte fra 20% til 60% av bruddlasten. Alle testene hadde en lastpåføringshastighet på 0.25 mm/min.

5.2.3 Resultater

figur 5.4 viser resultatene av alle testene i form av en spenning-/tøyningskurve. Test 1 ble utført for å etablere bruddlasten. Etter test 2 ble det mer uklart om bruddlasten var på 1500N, så de resterende testene ble utført med antagelsen om at bruddlasten var på 1200N.

Test 1 ble utført for å etablere bruddlasten og resultatet til test 4 er veldig avvikene fra de andre testene, så ved beregning av E-modulen er det kun Test 2, 3, og 5 som blir brukt.

Hooks lov kan ses i ligning 5.3. Dette er det lineære området, og det vil derfor være mulig å bruke topunktsformelen for å finne E-modulen, se ligning 5.4. Ved å bruke Hooks lov og topunktsformelen til å finne E-modulen vil

Figur 5.4: Spenning/tøyning kurver for polyrutansylindrene.

E-modulen være uttrykt som brøken i topunktsformlen. y_i -verdiene er kjente spenninger og x_i -verdiene er kjente tøyninger.

$$\sigma = E\varepsilon \tag{5.3}$$

$$y - y_1 = \frac{y_2 - y_1}{x_2 - x_1} (x - x_1) \tag{5.4}$$

Det er dermed mulig og beregne E-modulen basert på resultatene vist i figur 5.4. Dette er gjort i tabell 5.1 med et gjennomsnittlig resultat på $12.57N/mm^2$.

Test	y_2	y_1	x_2	x_1	E-modul
Test 2	0.1053	0.0112	0.0348	0.0060	13.56
Test 3	0.0838	0.0278	0.0101	0.0049	10.78
Test 5	0.0839	0.0278	0.0088	0.0046	13.36
Gjennomsnitt					12.57

Tabell 5.1: Beregning av E-modul til polyuretan

5.2.4 Diskusjon

Av de fem testene som ble utført, var det kun en av dem som ga et betraktelig annerledes resultat. Det ble derfor valgt å ikke ta hensyn til denne testen når E-modulen til polyuretanen ble beregnet. Denne avgjørelsen anses som fornuftig siden prøvestykket hadde omtrent halvparten av kapasiteten som ble observert i resten av testene, og spredningen i resultatet under syklus lastene var også avvikende fra hverandre.

Av testene som ble brukt til beregningen av E-modulen, ga test 2 og 5 nesten det samme resultatet, mens test 3 hadde et avvik fra disse på 17%. Dette anses ikke som problematisk siden formålet med testen ikke er å bestemme materialegenskapene til polyuretanen, men å finne en E-modul som er bedre enn ren gjetning.

5.3 Test av veggelementer

Det ble lagd åtte veggelementer for testing. Fire av elementene ble murt med vanlig stigearmering og de fire resterende elementene ble murt med sikksakkarmering, se figur 5.5.

Forsøket som ble gjennomført var en firepunkts bøyestest. Målet var å teste samvirket mellom ytre og indre vange av veggelementet ved moment belastning. Elementene med stigearmering skulle gi en kontroll for minimalt samvirke mellom vangene, mens elementene med sikksakkarmering skulle testes for å se hvor mye samvirke sikksakkarmeringen gir i forhold til stigearmeringen.

5.3.1 Bygging av veggelementene

Hvert veggelement besto av åtte Lecablokker og målte $1m \times 1m$. Hvert element ble murt opp i fire skift i halvsteinsforband og armeringen ble plassert i den nederste og øverste mørtelfugen, se figur 5.5. Når veggene skulle herdes ble elementene pakket inn i plast og det ble lagt to mørtelsekker oppå det øverste skiftet på hver vegg. Veggene fikk herde, pakket inn i plast, i 36 dager før testingen startet, se figur 5.5 (d).

Hele oppmuringsprosessen ble utført av murere som ble engasjert av Leca for å bistå i prosessen. All mørtelblanding, armering og steinkapping ble utført av disse murerne. Innpakkingen av veggene og herdeprosessen ble utført som anbefalt av dem. Alt dette ble gjort for at testene som ble utført skulle bli gjort på veggelementer som er tro mot de grunnmurene som blir bygget på reelle byggeplasser.

heft.

(a) Den ferdig kappede sikksakkarmeringen (b) Den ferdig kappede stigearmeringen ble ble presset ned i mørtelen for å gi ordentlig presset ned i mørtelen på hver vange for å gi ordentlig heft.

(c) Det ble bygget åtte veggelementer i halv- $\,$ (d) Veggelementene ble satt til herding paksteinsforband.

ket inn i plast og belastet med to sekker med mørtel.

Figur 5.5: Bygging av veggelementene.

Figur 5.6: Skisse av testoppsettet.

5.3.2 Oppsett av forsøket

Vegglementet ble lagt opp på et fastlager i den ene enden og et rullelager i den andre enden. Lasten ble påført med et stempel med en lastcelle der belastningen ble fordelt ut til to linjelaster ved hjelp av H-bjelker. Linjelastene ble påført via et fastlager og et rullelager. På alle belastningspunktene ble lasten fordelt ved hjelp av 10mm tykke, 100mm brede stålplater, se figur 5.6. Bilder av oppsettet kan også ses i figur 5.7.

5.3.3 Prosedyre

Etter at veggelementene hadde herdet i 36 dager ble bøyetestene utført. Elementene ble lagt som vist i figur 5.6 slik at linjelastene ble påført normalt på armeringen i veggelementene.

Veggelementene ble forbelastet med en kraft på 1.5kN og de ble deretter påført last med en påføringshastighet på 2mm/min. Pålastingen fortsatte til det var tydlig brudd i veggelementet eller at det var sikkert at maksimal kapasitet var nådd. Mens kraften ble påført ble last og deformasjon registrert hvert andre sekund.

(a) Ved ca. 14kN oppstod det riss mel- (b) Risset langs mørtelfugene og deforlom mørtelen og blokken.

masjonen førte tidvis til at hele blokker falt ut.

(c) Etter at rissene hadde oppstått ble (d) Ved videre belastning forplantet det en omfordeling av spenninger som bruddet i strekkvangen seg gjennom isoforårsaket brudd i strekkvangene.

lasjonen over i trykkvangen.

Figur 5.7: Testing av veggelementene.

Figur 5.8: Kraft/forskyvning graf for laboratorieforsøkene. Hel linje for sikksakkarmering og stiplet linje for stigearmering.

5.3.4 Resultater

Alle elementene oppførte seg forholdsvis likt, uavhengig av hvilken type armering som ble brukt, se figur 5.8. Ved en belastning på ca. 14kN slapp mørtelen i fugene, se figur 5.7 (a) og (b). Dette førte til en omfordeling av spenninger som senere førte til et brudd i nederste Lecavange. Dette bruddet forplantet seg gjennom isolasjonen og over i den øverste vangen ved videre belastning. Bruddet gjennom hele tversnittet førte til slutt til et brudd i veggelementet ved ca. 30kN, se figur 5.7 (c) og (d).

Det kommer frem fra figur 5.8, men tydligere hvis en sammenligner figur 5.9 (a) og (b), at veggelementene med stigearmering motstår forskyvningene bedre, men har ikke den samme maksimale kapasiteten. Det virker også som det er mindre spredning i resultatene til elementene med sikksakkarmeringen.

5.3.5 Diskusjon

Det er usikkert i hvilken grad disse testene faktisk har målt bøyningskapasitet, men isteden målt skjærkapasitet. Dette er fordi forsøket er designet med basis i bjelketeori. Problemet med dette kan være at veggelementet er forholdsvis høyt og ikke spesielt langt, noe som gjør at bjelketeori ikke fungerer godt til å forklare oppførselen til veggelementene.

At det er skjærkapasiteten som måles er tvilsomt hvis Eurokode 6 legges til grunn. Da kapasiteten er på 8.6kN for kun en vange, beregnet etter ligning 2.15, og veggelementet er utsatt for en skjærkraft på ca. 7kN når bruddet oppstår.

Hvis det ikke er skjærkapasiteten som blir målt i disse forsøkene, tyder det på at det ikke har noe å si hvilken type armering det er som blir brukt når det bygges vegger av Leca isoblokker. Denne antagelsen styrkes av figur 5.9 (c) og (d), der en kan se at standardavviket ligger oppå gjennomsnittet i deler av det lineære området.

På bakgrunn av disse forsøkene er det tydelig at det lineære området slutter ved en belastning på ca. 14kN som tilsvarer et moment på 1.75kNm. Bruddet oppstår ved en belastning på 30kN som tilsvarer et moment på 3.75kNm. Dette passer ikke overens med den dimensjonerende kapasiteten beregnet av NBI som var på 6.7kNm. Kapasiteten beregnet av NBI er på bakgrunn av testing av Leca isoblokk 250mm med en armeringstype som ikke brukes i dag. Resultatet passer bedre med resultatene til Mursenteret. Mursenteret kom frem til en kapasitet på 3.7kNm for isoblokker armert med sikksakkarmering.

Begrunnelsen til NBI for at isoblokker skulle ha den samme kapasiteten som ordinære blokker ved korttidsbelastning, var at det er armeringen som stod for kapasiteten. Hvis det hadde vært tilfelle i disse forsøkene burde kapasitetsforskjellen mellom stige og sikksakkarmeringen vært større. Ved bruk av stigearmering er både armeringsarealet og strekkfastheten til armeringen større, noe som burde resultert i større kapasitet. Det er mulig at det samvirke som sikksakkarmeringen skal skape mellom vangene, veier opp for dette, og det er derfor kapasitetene til veggelementene er like.

dardavvik.

(c) Sikksakkarmering, gjennomsnitt og stan- (d) Stigearmering, gjennomsnitt og standardavvik.

Figur 5.9: Kraft/forskyvnings-grafer.

Kapittel 6

Beregninger

Laboratorietestene indikerte at det ikke er noen reell forskjell på om det blir brukt sikksakk- eller stigearmering i Lecavegger. Forklaringen på dette kan være at det er en svært liten del av tverrsnittet som er armering. I dette kapittelet blir det forsøkt å finne egenskaper til vegger bygget med isoblokker ved å bruke forskjellige beregningsmetoder og antagelser basert på forsøksresultatene.

Kreftene som virker på veggen samt skjærkreftene og momentene som veggen må dimensjoneres for kan ses i figur 6.1.

Fra forsøkene presentert i kapittel 5 er det to belastninger som er relevante i dette kapittelet. 14kN er belastningen i slutten av det lineære området. Fra figur 6.1 kan en se at dette tilsvarer et moment på 1.75kNm. Bruddlasten i forsøkene var på ca. 30kN ved en nedbøyning på 10mm, noe som tilsvarer et moment på 3.75kNm. Det er disse to belastningene som vil bli brukt som basis for noen beregningene.

6.1 Det annet arealmoment (I)

En veldig konservativ antagelse for I er at det kun er den ene vangen som tar belastningen, en annen antagelse er at hele tverrsnittet tar belastningen. Mellom disse to antagelsene er det mulig å se på grad av samvirke mellom murvangene.

$$I_{full} = \frac{bh^3}{12} = \frac{1000 \cdot 300^3}{12} I_{full} = 2\,250\,000\,000mm^4$$
(6.1)

Figur 6.1: Skjær- og momentdiagram for forsøkene.

$$I_{vange} = \frac{bh^3}{12} = \frac{1000 \cdot 82^3}{12} I_{vange} = 45\,947\,333mm^4$$
(6.2)

$$I_{1} = I_{2} = \frac{bh^{3}}{12} + r^{2}A$$

= $\frac{1000 \cdot 82^{3}}{12} + 109^{2} \cdot 1000 \cdot 82$ (6.3)
 $I_{1} = I_{2} = 1\,020\,189\,333mm^{4}$
 $I_{sam} = 2\,040\,378\,667mm^{4}$

Ligning 6.1, 6.2 og 6.3 gir tre forskjellige verdier som kan brukes for I. Verdien for I i ligning 6.2 vil være for konservativ, men de andre formlene vil gi et for stivt resultat. Den korrekte verdien for I vil ligge et sted mellom verdiene i ligning 6.2 og 6.3.

$$W = \frac{2I}{h} \tag{6.4}$$

Ved beregning av momentkapasiteten (M_{Rd}) brukes motstandsmomentet (W), som sett i ligning 6.4, sammen med kapasiten til murverket (f_{ck}) . For mørtelen og Lecablokkene som er brukt er $f_{ck} = 0.5N/mm^2$.

Så avhengig av hvilken antagelser en gjør for ${\cal I}$ får veggen forskjellig momentkapasitet:

$$M_{Rd} = W_{full} f_{ck} = 7.5kNm \tag{6.5}$$

$$M_{Rd} = W_{vange} f_{ck} = 0.56kNm \tag{6.6}$$

$$M_{Rd} = W_{sam} f_{ck} = 6.8kNm \tag{6.7}$$

I ligning 6.7 ble høyden til hele tverrsnittet brukt ved beregningen av W.

På bakgrunn av den målte kraften og formlene som brukes til å bestemme momentkapasiteten er det mulig å regne seg bakover til en verdi for motstandsmomentet og dermed også I.

$$M_{Ed} = 1.75kNm$$

$$M_{Rd} = W f_{ck} \ge M_{Ed}$$

$$W = \frac{M_{Ed}}{f_{ck}} = 3\,500\,000mm^3$$

$$h = 145mm$$

$$I = 254\,052\,083mm^4$$
(6.8)

$$M_{Ed} = 3.75kNm$$

$$M_{Rd} = W f_{ck} \ge M_{Ed}$$

$$W = \frac{M_{Ed}}{f_{ck}} = 7\,500\,000mm^3$$

$$h = 212mm$$

$$I = 795\,495\,129mm^4$$
(6.9)

Beregningen i ligning 6.9 indikerer et samvirke på 51%, etter Mursenterets definisjon.

6.2 Armert tverrsnitt

Når forsøkene ble gjort var det to versjoner av armeringen. Sikksakkarmering som blir lagt inn for å binde vangene sammen og stigearmering som kun

Figur 6.2: Kraftfordelingen i et armert murtversnitt [7].

armerte hver vange for seg. Når Lecatverrsnittet har et areal på $82\,000mm^2$ er ikke armeringsstålets bidrag på mellom $40 - 50mm^2$ avgjørende. I figur 6.2 kraftfordelingen som antas ved beregningen av kapasiteten til en armert murbjelke.

Beregningene i formlene under bruker sikksakkarmeringen til definisjonen av armeringsegenskapene. Dette gir et armeringsareal på $40mm^2$ og $f_{yd} = 434N/mm^2$. Når murtverrsnittet beregnes med armering brukes b isteden for h. b er avstanden mellom toppen av tverrsnittet og tyngdepunktet til armeringen.

$$M_{Rd} = A_s f_{yd} z$$

$$z = d(1 - \frac{0.5A_s f_{yd}}{bdf_{ck}})$$

$$z = 246.46$$

$$M_{Rd} = 4.6kNm$$
(6.10)

Forskjellen på ligning 6.10 og 6.11 er om det er antatt samvirke eller ikke mellom vangene. Dette samvirke representeres i ligningen som lengden på d. For ligning 6.10 er det antatt fullt samvirke, og d er derfor avstanden ned til armeringen i strekkvangen. I ligning 6.11 er det ikke noe samvirke, og d er kun avstanden til armeringen i den øverste vangen.

$$M_{Rd} = A_s f_{yd} z$$

$$z = d(1 - \frac{0.5A_s f_{yd}}{bdf_{ck}})$$

$$z = 20.14$$

$$M_{Rd} = 0.349kNm$$
(6.11)

Hadde stigearmering blitt brukt isteden for sikksakkarmering hadde både A_s og f_{yd} blitt større og dermed også kapasiteten.

Brukes ligning 6.10 og 6.11 som kapasiteter ved samvirke beregningene vil veggelementene fra forsøkene få et samvirke på 80%.

6.3 E og I fra nedbøyning

En annen metode å beregne de ukjente faktorene i tverrsnittet er å bruke ligningen for nedbøyning basert på bjelketeori. Formlen for nedbøyning midt på bjelken i figur 6.1 er vist i ligning 6.12. Ved å anta en verdi for enten E eller I er det mulig å regne ut den andre verdien på bakgrunn av nedbyningen funnet i forsøkene. Nedbøyningen i slutten av det lineære området er 3mm som et resultat av en belastning på 14kN.

$$\delta_{max} = \frac{Fa}{24EI}(3l^2 - 4a^2)$$

$$a = \frac{l}{4}$$

$$\delta_{max} = \frac{11}{384}\frac{Fl^3}{EI}$$
(6.12)

Hvis det er fullt samvirke mellom vangene og verdien for I fra ligning 6.3 blir brukt vilE for hele tverrsnittet være $327.6 N/mm^2$

En bedre måte å beregne E kan være å bruke verdien for I som ble funnet i ligning 6.8. I denne ligningen er I blitt beregnet på bakgrunn av kapasiteten. Ved bruk av ligning 6.12 blir verdien til E dermed $263N/mm^2$.

En bedre innfallsvinkel kan være å bruke Eurokodens *E*-verdi for isoblokker. Ved å bruke maksimal nedbøyning fra det lineære området vil $I = 19\,097\,222mm^4$ som tilsvarer en samvirke grad på 0%. Dette er fordi $I < I_{vange}$ som er basisen for 0% samvirke.

6.4 Kapasitet for vertikalbelastning

Som beskrevet i kapittel 2.3 dimensjoneres murvegger med hovedsakelig vertikalbelastning ved å redusere kapasiteten ved å bruke eksentrisiteter. Disse eksentrisitetene kommer fra momenter, lastplasseringer og horisontalbelastninger.

I kapittel 2.4.2 blir belastningen i toppen av en kjellervegg beregnet til 16kN/m. Siden dette er i toppen av veggen kan egenvekten brukes til å finne belastningen på 20.4kN/m i bunn av veggen. Denne belastningen brukes for hele veggen for å være konservativ. Det vil da være interessant å se hvor

stor horisontalbelastningen kan være før veggen ikke har kapasitet til å ta vertikalbelastningen.

For å være konservativ antas det at $\rho = 1.0$ slik at $h_{ef} = 2.5$. Dette har noe å si for om veggen er slank eller ikke og om det må tas hensyn til knekking. En murvegg bør ikke ha en slankhet $\lambda = h_{ef}/t_{ef} \leq 27$. t_{ef} beregnes som vist i ligning 2.1, som gir $t_{ef} = 103mm$. Dette gir $\lambda = 24.7$ som er innenfor grensen.

For beregning av kapasiteten av veggen brukes ligning 2.4: $N_{Ed} < N_{Rd} = \Phi t f_d$. Dette betyr at følgende grense kan beregnes for Φ :

$$\Phi > \frac{N_{Ed}}{t f_d} = \frac{20.4N/mm}{82mm \cdot 3.16N/mm^2} = 0.08$$
(6.13)

Siden det ble antatt at $h_{ef} = h$ er veggen fritt opplagt, og av den grunn er det få muligheter til å øke eksentrisiteten i topp og bunn av veggen. Moment fra horisontallasten beregnes som en fritt opplagt bjelke og blir derfor stort.

Ligningen for beregning av Φ i topp og bunn av veggen er som følger:

$$\Phi_i = 1 - 2\frac{e_i}{t} \tag{6.14}$$

$$e_i = \frac{M_{id}}{N_{id}} + e_{he} + e_{init} \ge 0.05 t \tag{6.15}$$

Med en fritt opplagt vegg og antagelsen at det ses bort fra eksentriske belastninger blir Φ_i som vist i ligning 6.16.

$$e_i = 0 + 0 + 5.56 \ge 5.15$$

 $\Phi_i = 1 - 2\frac{5.56}{82} = 0.86$
(6.16)

Resultatet fra ligning 6.16 på 0.89 > 0.08 betyr at kapasiteten i både topp og bunn av veggen ikke påvirkes av jordtrykket med de antagelsene som er gjort.

For å beregne Φ for midten av veggen (Φ_m) må følgende formler benyttes:

$$e_{mk} = e_m + e_k \ge 0.05 t \tag{6.17}$$

$$e_m = \frac{M_{md}}{N_{md}} + e_{hm} + e_{init} \tag{6.18}$$

$$e_k = 0.001 \, \frac{h_{ef}}{t_{ef}} \sqrt{t \, e_m} \tag{6.19}$$

Siden Φ_m er kjent, og det er maksimalt tillat moment som skal finnes, er det e_{mk} som er interessant. Ved å bruke E-modulen som Kvande fant for Leca,

Figur 6.3: Verdier for Φ_m i forhold til slankhet for forskjellige eksentrisiteter når $E = 1\,000 f_k$ [7].

og trykkfastheten fra tabell 4.1, kan figur 6.3 brukes til å finne $e_{mk} = 24.6$. Ved å sette inn kjente verdier i ligning 6.17 - 6.19 får vi:

$$e_{mk} = e_m + 0.024\sqrt{82} e_m$$

$$e_m = 23.5 \tag{6.20}$$

I Eurokode 6 er $e_{init} = h_{ef}/450 = 5.56mm$. Det er dermed mulig å anta null eksentrisiteten i topp og bunn av veggen for å gjøre $M_{md} = 0$. Ved å sette inn i ligning 6.18 fås det følgende uttrykket:

$$23.5 = 0 + \frac{M_{md}}{20.4} + 5.56$$
$$M_{md} = 0.37kNm$$
(6.21)

Ved å ikke være fullt så konservativ, og anta at veggen er fastinnspent i topp og bunn blir $\rho = 0.75$ og $h_{ef} = 1.875mm$. Dette fører til et redusert moment i midten av veggen, og momenter i topp og bunn. Momentet i midten av veggen blir $\frac{ql^2}{12}$, mens momentet i topp og bunn blir $\frac{ql^2}{24}$. Selv med større eksentrisitet i topp og bunn av veggen vil det være midten av veggen som

er dimensjonerende. Den nye effektive høyden gir $\lambda = 18.2$ som fører til at $e_{mk} = 28.7$ som derretter gir et momment på $M_{md} = 0.47 k Nm$

Ved bruk av ligning 6.14 og 6.15 er det mulig og beregne momentet som gir veggen for lite kapasitet i topp og bunn.

$$0.08 = 1 - 2\frac{e_i}{82}$$

$$e_i = 75.44$$

$$75.44 = 0 + \frac{M_{id}}{20.4} + 5.56$$

$$M_{id} = 1.4kNm$$

$$(6.22)$$

Alle beregningene som er gjennomført i dette kapittelet er gjort uten eksentrisk last påføring. En slik belastning kunne både gjort nødvendig horisontalbelastning større eller mindre. Dette har ikke noe å si fra eller til siden momentbelastningen som veggen er utsatt for er på et sted mellom 1.4kNmog 6.3kNm (fra tabell 2.2 og 2.3), og maksimalt tillatt moment fra formlene i dette kapittelet er på 1.4kNm.

6.5 Diskusjon

Avhengig av hvilke antagelser som gjøres varierer momentkapasiteten til veggelementet mellom 0.349kNm og 7.5kNm. Veggelementet i forsøkene hadde en bruddstyrke på ca. 3.75kNm. Ligningen som passer best til dette resultatet, er 6.10 som antar fulltsamvirke gjennom polyuretanen. Dette er den samme kapasiteten som Mursenteret kom frem til. Med belastninger som varierer mellom 0.9kNm og 6.3kNm, se tabell 2.2 og 2.3, er kapasiteten generelt god nok til å få jordtrykksbelastning fra Leca lettklinker, men ikke sand/grus.

Beregningene kan også brukes til å få et inntrykk av graden av samvirke mellom vangene. Ved brudd på prøvestykkene hadde vangene et samvirke på 70% basert på beregningene i ligning 6.8. Brukes derimot ligningen for nedbøyning til å beregne I er det et samvirke på 6%. Forskjellen i disse resultatene kommer av at ligning 6.12 tar hensyn til stivheten til materialet, mens ligning 6.10 tar hensyn til fastheten.

Ved bruk av beregningene for vertikalkapasitet var maksimalt tillatt moment 1.4kNm. Disse beregningene baserer seg på kapasiteten til den ytre vangen som får redusert slankhet grunnet samvirke med den indre. Det er ikke denne måten en Leca isoblokk er bygget på. Lasten er fordelt på begge vangene i Lecakonstruksjoner. Dette kan øke kapasiteten, men dette vil hindre den indre vangens mulighet til å redusere slankheten til veggen. Dette vil totalt sett ikke gjøre en stor endring i kapasiteten.

Kapittel 7

Lineær elastisk analyse

Dette kapittelet tar for seg verifiseringen av elementet som er brukt i DIA-NA analysen. Kapittelet omhandler også de numeriske modellene som ble utarbeidet for å simulere forsøkene, og en grunnmur belastet med jordtrykk. Alt arbeidet er utført i DIANA kort for DIsplacement ANAlyse et program gitt ut av TNO.

7.1 Verifisering av element HX24L

Før arbeidet med numeriske analyser av laboratorieundersøkelsene starter gjøres en verifisering av elementet brukt i analyseprogrammet DIANA. Dette er for å kontrollere at DIANA får de resultatene som er forventet.

7.1.1 Beskrivelse av element og egenskaper

Figur 7.1: Elementet brukt i beregningene

Elementet i figur 7.1 er et tredimensjonalt element med tre frihetsgrader i hver node, en i hver retning. I DIANA kalles dette elementet HX24L [20]. HX brukes siden elementet er et heksaeder, og 24 siden elementet har totalt 24 frihetsgrader.

For å gjøre beregningen av dette elementet lettere plasseres node 1 i pkt. (0,0,0) og alle sider settes til 2m. Nodene vil også fastholdes i alle retninger med unntak av node 5, 6, 7 og 8 som vil være frie til å bevege seg i z-retning.

Belastningen som blir påført elementet i figur 7.1 er en jevnt fordelt last på flaten som omkranses av node 5, 6, 7 og 8, denne lasten har en størrelse på -1Pa i z-retning.

 ν settes lik 0 og E = 1Pa. Dette gir følgende C-matrise [21]:

$$\mathbf{C} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 2 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 2 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$
(7.1)

7.1.2 Naturlige koordinater

Bevegelsesmatrisen **N** lages i naturlige koordinater for å gjøre integreringen og utregningene lettere. Dette koordinatsystemet har retningene ξ -, η -, og ζ -retning. Senteret av dette koordinatsystemet er i senteret av elementet, slik at for eksempel node 1 har koordinatene (-1, -1, -1) mens node 7 har koordinatene (1, 1, 1).

Ved å bruke de naturlige koordinatene får vi følgende bevegelsesmatrise.

$$N^{T} = \frac{1}{8} \begin{bmatrix} (1-\xi)(1-\eta)(1-\zeta) \\ (1+\xi)(1-\eta)(1-\zeta) \\ (1+\xi)(1+\eta)(1-\zeta) \\ (1-\xi)(1+\eta)(1-\zeta) \\ (1-\xi)(1-\eta)(1+\zeta) \\ (1+\xi)(1-\eta)(1+\zeta) \\ (1+\xi)(1+\eta)(1+\zeta) \\ (1-\xi)(1+\eta)(1+\zeta) \end{bmatrix}$$
(7.2)

Siden vi har bevegelse i tre dimensjoner blir bevegelsesmatrisen en 3×24 - matrise som er vist i neste ligning 7.3.

$$\mathbf{N} = \frac{1}{8} \begin{bmatrix} N_1 & 0 & 0 & N_2 & \cdots & N_8 & 0 & 0\\ 0 & N_1 & 0 & 0 & N_2 & \cdots & N_8 & 0\\ 0 & 0 & N_1 & 0 & 0 & N_2 & \cdots & N_8 \end{bmatrix}$$
(7.3)

7.1.3 B - matrise

For å finne stivhets matrisen ved hjelp av prinsippet for virtuell forskyvning må en først finne ${\bf B}$ - matrisen.

$$\mathbf{B} = \mathbf{\Delta}\mathbf{N} = \begin{bmatrix} \frac{\partial}{\partial\xi} & 0 & 0\\ 0 & \frac{\partial}{\partial\eta} & 0\\ 0 & 0 & \frac{\partial}{\partial\zeta}\\ \frac{\partial}{\partial\eta} & \frac{\partial}{\partial\xi} & 0\\ 0 & \frac{\partial}{\partial\zeta} & \frac{\partial}{\partial\eta}\\ \frac{\partial}{\partial\zeta} & 0 & \frac{\partial}{\partial\xi} \end{bmatrix}} \cdot \frac{1}{8} \begin{bmatrix} N_1 & 0 & \cdots & N_8 & 0 & 0\\ 0 & N_1 & 0 & \cdots & N_8 & 0\\ 0 & 0 & N_1 & 0 & \cdots & N_8 \end{bmatrix}$$
(7.4)

Denne ligningen gir oss følgende \mathbf{B} - matrise:

$$\mathbf{B} = \frac{1}{8} \begin{bmatrix} -(1-\eta)(1-\zeta) & 0 & 0 & \cdots \\ 0 & -(1-\xi)(1-\zeta) & 0 & \cdots \\ 0 & 0 & -(1-\xi)(1-\eta) & \cdots \\ -(1-\xi)(1-\zeta) & -(1-\eta)(1-\zeta) & 0 & \cdots \\ 0 & -(1-\xi)(1-\eta) & -(1-\xi)(1-\zeta) & \cdots \\ -(1-\xi)(1-\eta) & 0 & -(1-\eta)(1-\zeta) & \cdots \end{bmatrix}$$
(7.5)

7.1.4 Jacobian

I normaliseringen av elementet brukes Jacobianen til å mappe det originale elementet til det normaliserte elementet. Jacobianmatrisen er som følger:

$$\mathbf{J} = \sum_{i=1}^{8} \begin{bmatrix} \frac{\partial N_i}{\partial \xi} x_i & \frac{\partial N_i}{\partial \xi} y_i & \frac{\partial N_i}{\partial \xi} z_i \\ \frac{\partial N_i}{\partial \eta} x_i & \frac{\partial N_i}{\partial \eta} y_i & \frac{\partial N_i}{\partial \eta} z_i \\ \frac{\partial N_i}{\partial \zeta} x_i & \frac{\partial N_i}{\partial \zeta} y_i & \frac{\partial N_i}{\partial \zeta} z_i \end{bmatrix}$$
(7.6)

Siden dimensjonene på det originale og det naturlige elementet er like vil Jacobianmatrisen være som følger:

$$\mathbf{J} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$
(7.7)

Med Jacobianmatrisen kan Jacobianen regnes ut, dette er determinanten til Jacobianmatrisen.

$$J = J_{11}(J_{22}J_{33} - J_{23}J_{32}) - J_{12}(J_{21}J_{33} - J_{23}J_{31}) + J_{13}(J_{21}J_{32} - J_{23}J_{31})$$
(7.8)

Ligning 7.8 tilsier at Jacobianen skal være J = 1.

7.1.5 Virtuell forskyvning

En måte å formulere elementmetoden på er ved bruk av prinsippet for virtuell forskyvning. Ved bruk av dette prinsippet kan ligning 7.11 utledes med bakgrunn i ligning 7.9 og 7.10.

$$\mathbf{u} = \mathbf{N}\mathbf{v} \tag{7.9}$$

 \mathbf{u} er en vektor som inneholder forskyvningskomponentene, mens \mathbf{N} inneholder formfunksjonene og \mathbf{v} nodenes forskyvning [21].

$$\varepsilon = \Delta \mathbf{u} = \Delta \mathbf{N} \mathbf{v} = \Delta \mathbf{N} \mathbf{v} = \mathbf{B} \mathbf{v}$$
(7.10)

$$\mathbf{S} = \int_{V_e} \mathbf{B}^T \mathbf{C} \mathbf{B} dV \mathbf{v} - \int_{V_e} \mathbf{B}^T \mathbf{C} \varepsilon_0 dV - \int_{V_e} \mathbf{N}^T \mathbf{F} dV + \int_{S_T} \mathbf{N}^T \mathbf{\Phi} dS \quad (7.11)$$

Ligning 7.11 kan forkortes ved å skrives på følgende måte:

$$\mathbf{S} = \mathbf{k}\mathbf{v} + \mathbf{S}^0 \tag{7.12}$$

Der ligningen for stivhetsmatrisen er:

$$\mathbf{k} = \int_{V_e} \mathbf{B}^T \mathbf{C} \mathbf{B} dV \tag{7.13}$$

Og de fordelte lastene uttrykkes ved:

$$\mathbf{S}^0 = \mathbf{S}^0_{\varepsilon 0} + \mathbf{S}^0_F + \mathbf{S}^0_\Phi \tag{7.14}$$

der $\mathbf{S}_{\varepsilon 0}^{0}$ er krefter fra initielle tøyninger, \mathbf{S}_{F}^{0} er volumkrefter og \mathbf{S}_{Φ}^{0} er overflatekrefter. Disse kreftene kan uttrykkes:

$$\mathbf{S}_{\varepsilon 0}^{0} = -\int_{V_{e}} \mathbf{B}^{T} \mathbf{C} \varepsilon_{0} dV \qquad (7.15a)$$

$$\mathbf{S}_{F}^{0} = -\int_{V_{e}} \mathbf{N}^{T} \mathbf{F} dV \tag{7.15b}$$

$$\mathbf{S}_{\Phi}^{0} = -\int_{S_{T}} \mathbf{N}^{T} \mathbf{\Phi} dS \tag{7.15c}$$

Dette gir følgende ligning:

$$\mathbf{S} = \mathbf{k}\mathbf{v} + \mathbf{S}^0 \tag{7.16}$$

Stivhetsmatrise

Både kreftene som påvirker elementet og hvilke noder som kan bevege seg er kjent. Det som må finnes er sammenhengen mellom bevegelser og krefter. Dette samvirket er stivhetsmatrisen. Med overgangen fra ordinære til naturlige koordinater vil integralet fra ligning 7.13 lyde:

$$\mathbf{k} = \int_{-1}^{1} \int_{-1}^{1} \int_{-1}^{1} \mathbf{B}^{T} \mathbf{C} \mathbf{B} J d\xi d\eta d\zeta$$
(7.17)

7.1.6 Løsning

Siden elementet som skal løses bare har fire frihetsgrader som kan forskyves blir ligningssettet som skal løses lettere. Ligningssettet går fra å ha 24 ligninger med 24 ukjente til å ha fire ligninger med fire ukjente. Dette betyr at det kun er nødvendig å beregne en 4×4 k-matrise. Det blir dermed lettere å bruke ligning 7.17 til å multiplisere sammen og integrere de aktuelle delene av **B**-matrisen. De aktuelle delene av **B**-matrisen er rad 15, 18, 21 og 24, disse representerer forskyvninger i z-retning for henholdsvis node 5, 6, 7 og 8.

Ved beregningene kan det ses bort fra kolonne 1 og 2 i **B**-matrisen siden disse vil bli null for de aktuelle radene. Matrisen som da skal brukes i integralet for å finne \mathbf{k} er vist i ligning 7.18.

$$\mathbf{B}^{T} = \frac{1}{8} \begin{bmatrix} (1-\xi)(1-\eta) & 0 & -(1-\xi)(1+\zeta) & -(1-\eta)(1+\zeta) \\ (1+\xi)(1-\eta) & 0 & -(1+\xi)(1+\zeta) & (1-\eta)(1+\zeta) \\ (1+\xi)(1+\eta) & 0 & (1+\xi)(1+\zeta) & (1+\eta)(1+\zeta) \\ (1-\xi)(1+\eta) & 0 & (1-\xi)(1+\zeta) & -(1+\eta)(1+\zeta) \end{bmatrix}$$
(7.18)

Numerisk integrasjon

Ved integrasjon av ligning 7.17 er det enkelt å bruke den numeriske integrasjonsmetoden til Gauss, se ligning 7.19.

$$I = \int_{-1}^{1} g(\xi) \, d\xi \approx \sum_{k=1}^{n} w_k \, g(\xi_k) \tag{7.19}$$

Fordelen ved å bruke Gaussintegrasjon ved numerisk integrering er at løsningen vil være presis hvis antall integrasjonspunkter (n) = 2p - 1 der per polynomets grad [21]. Ved integrasjonen av ligning 7.17 vil det største polynomet bli et andregradspolynom, og det vil dermed bli nødvendig med to integrasjonspunkter. Det gir oss følgende verdier som settes inn i ligning 7.19: $\xi_k = \pm 1/\sqrt{3}$ og $w_k = 1.0$. Gaussintegrasjon av ligning 7.17 fører til k-matrisen i ligning 7.20.

$$\mathbf{k} = \frac{1}{128} \begin{bmatrix} \frac{512}{9} & \frac{64}{9} & -\frac{64}{9} & \frac{64}{9} \\ \frac{64}{9} & \frac{512}{9} & \frac{64}{9} & -\frac{64}{9} \\ -\frac{64}{9} & \frac{64}{9} & \frac{512}{9} & \frac{64}{9} \\ \frac{64}{9} & -\frac{64}{9} & \frac{64}{9} & \frac{512}{9} \end{bmatrix}$$
(7.20)

7.1.7 Resultat

For å finne forskyvningene til node 5, 6, 7 og 8 må ligning 7.16 endres til følgende uttrykk:

$$\mathbf{v} = \mathbf{k}^{-1} (\mathbf{S} - \mathbf{S}^0) \tag{7.21}$$

Siden det ikke er noen krefter som virker direkte i nodene blir $\mathbf{S} = \mathbf{0}$, men med en jevnt fordelt last blir \mathbf{S}^{0} :

$$\mathbf{S}^0 = \begin{bmatrix} 1\\1\\1\\1 \end{bmatrix} \tag{7.22}$$

Den inverterte stivhetsmatrisen blir seende slik ut:

$$\mathbf{k}^{-1} = \frac{2}{5} \begin{bmatrix} 6 & -1 & 1 & -1 \\ -1 & 6 & -1 & 1 \\ 1 & -1 & 6 & -1 \\ -1 & 1 & -1 & 6 \end{bmatrix}$$
(7.23)

Løsningen for \mathbf{v} blir dermed:

$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} -2\\ -2\\ -2\\ -2\\ -2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} v_{z5}\\ v_{z6}\\ v_{z7}\\ v_{z8} \end{bmatrix}$$
(7.24)

7.1.8 Løsning i iDIANA

Ved å lage den samme figuren i DIANA, bruke det samme elementet og den samme belastningen får en muligheten til å bekrefte at utregning på papir og med beregningsprogram gir det samme resultatet.

Modellen

Modellen som ble laget i DIANA er identisk elementet i figur 7.1. Dette kommer godt frem på figur 7.2 der det er mulig å se nodene, belastningen og opplagrene. Den lilla pila representerer en belasting på 1Pa.

Resultat

figur 7.3 viser resultatet fra utregningen i DIANA. Som det kommer frem fra figuren er det en forskyvning i z-retning på -2. Dette er det samme resultatet som ble funnet med beregningene som ble gjort manuelt og som vises i ligning 7.24.

Figur 7.2: Modellen brukt i DIANA, en kube som består av ett HX24L-element.

Figur 7.3: Resultatet fra beregningen i DIANA.

Figur 7.4: Geometrien til veggelementet i DIANA.

7.2 Analyse av veggelement

Veggelementene som ble testet hadde dobbelt symmetri og det var derfor kun nødvendig modellere en fjerdedel av veggelementet i DIANA. På samme vis som ved laboratorietestene ble det laget to forskjellige vegglementer, ett med sikksakkarmering og ett med stigearmering.

7.2.1 Hensikt

Hensikten med å utføre en lineær elastisk analyse av veggelementene er å se om det er mulig å modellere en isoblokkvegg i DIANA og få korrekte resultater. Med en modell i DANA vil det også være enkelt å se hvilke antagelser som kan gjøres om E-modulene til veggelementet og fortsatt få riktig nedbøyning.

Erfaringen som gjøres ved analyseringen av disse modellene kan brukes videre ved modelleringen av grunnmuren.

7.2.2 Geometri

Grunnet den doble symmetrien var det kun nødvendig å modellere en fjerdedel av veggelementet. Delen som ble modellert var den øvre venstre delen av veggelementet, sett i figur 5.1. Delen av veggelementet måler da totalt 515mm dypt, 300mm høyt og 500mm bredt, som vist i figur 7.4.

Som det er mulig å se fra figur 7.4 er modellen fastholdt mot forskyvning i y-retning langs en 100mm bred stripe i bunn av modellen og mot forskyvning i z-retning langs mørtelfugene. Modellen er også fasholdt mot forskyvning i x-retning langs flaten til steinen som ble kuttet. Lasten er på 250N og er jevnt fordelt over en 100mm bred flate på toppen av modellen. Ved å bruke

en belastning på 250N på en fjerdedel av belastningsområdet er det enkelt å skalere opp belastningen hvis det antas at det er innenfor det lineærelastiske området.

For å representere veggelementene fra prøvene ordentlig er det ikke noe samvirke mellom koppflatene på Lecasteinene. Det er derfor det ikke er noen randbetingelser på den ene steinen og en skjøt under lasten. Området mellom mørtelfugene er det modellert ingenting eller tilnærmet luft ved å gi elementene en lav E-modul.

7.2.3 Materialer

Ved gjennomkjøringen av modellen i DIANA har det blitt brukt flere typer materialer, verdiene kan finnes i tabell 7.1.

	E-modul	ν
Lecavegg	$3500\;N/mm^2$	0.2
Leca	$3500\;N/mm^2$	0.2
Mørtel	$20000\;N/mm^2$	0.2
Polyuretan	$12.57 \ N/mm^2$	0.2
Armering	$200000 \; N/mm^2$	0.3
Luft	$0.1 \ N/mm^2$	0.2

Tabell 7.1: Materialegenskapene brukt ved beregning i DIANA.

7.2.4 Resultat og diskusjon

Resultatet fra beregningen med DIANA gir nesten det samme resultatet som ved forsøkene i laboratoriet hvis resultatene multipliseres med 10. Disse resultatene kan ses i figur 7.5 (a), (b) og (c), og viser henholdsvis en nedbøyning på 0.027mm, 0.0351mm og 0.0392mm. Siden beregningene gjort i DIANA er lineære kan resultatene multipliseres opp for å finne nedbøyning ved høyere belastninger. Med en belastning på 14kN ga laboratorieforsøkene en nedbøyning på ca. 3mm. Ved å multiplisere nedbøyningene fra DIANA med 140 fås en nedbøyning på ca. 4mm.

En annen måte å modellere tverrsnittet på er å gi hele modellen en Emodul. I kapittel 7.3 blir en mulig E-modul beregnet til ca. $330N/mm^2$ basert på nedbøyningen. Med denne E-modulen blir nedbøyningen på 0.0392mm, se figur 7.5 (d). Dette er den samme nedbøyningen som ble funnet for tverrsnittet uten armering. Dette tyder på at en E-modul på $330N/mm^2$ for Leca isoblokk 30cm kan være en god approksimasjon.

Figur 7.5: Forskyvninger i y-retning fra analysen med DIANA med forskjellige antagelser.

(a) Første hovedspenning i sikksakkarmerin- (b) Tredje hovedspenning i sikksakkarmegen

ringen

(c) Første hovedspenning i mørtelfugen med sikksakkarmering.

(d) Første hovedspenning i mørtelfugen med stigearmering.

Figur 7.6: Spenninger i mørtelfugen og i sikksakkarmeringen fra analysen med DIANA.

Ved å endre E-modulen til hele modellen til $3500N/mm^2$ i henhold til det nasjonale tillegget til Eurokode 6 blir nedbøyningen fra 1kN på 0.0037mm, se figur 7.5 (f). Dette stemmer ikke overens med med forsøkene og kan forklares med at verdien for E-modulen i Eurokoden kun er for Lecavangene og ikke for hele blokken.

Ved å fjerne bidraget til vangen som ikke er direkte belastet ved å gi den en E-modul på 1Pa, blir maksimal forskyvning $3.65 \cdot 10^6 mm$, se figur 7.5. Dette tyder på at det må være samvirke mellom Lecavangene, slik at nedbøyning blir som den var observert i laboratorietforsøkene.

Figur 7.6 viser forskjellen på bruken av stige- og sikksakkarmering. figuren viser fordelingen av første hovedspenning i mørtelfugene og sikksakkarmeringen. Ved studie av hele modellen kom det tydlig frem at det var i mørtelfugen de største spenningene oppsto. Figur 7.6 viser at veggelementet med sikksakkarmeringen fordeler spenningene mellom mørtelfugen bedre enn veggelementet med stigearmeringen. Dette fører til lavere maksimal hovedspenning og dermed høyre kapasitet, noe som ikke ble observert i laboratorieforsøkene. Dette kan være fordi forskjellen i maksimal hovedspenning er relativt liten $0.224N/mm^2$ mot $0.259N/mm^2$.

Første hovedspenning er en strekkspenning når verdien er positiv. Fra figur 3.4, som er hentet fra dr. avhandlingen til Kvande, finnes to strekkapasiteter. $0.5N/mm^2$ for Lecablokken og $0.25N/mm^2$ for skjøten mellom mørtelen og Lecablokken. Disse kapasitetene antyder at bruddet vil begynne i skjøten allerede ved en belastning på 1kN. Dette kan også være forklaring på hvorfor forskyvningene er for små. Når brudd allerede oppstår ved en belastning på 1kN vil bruddene bli større ved økt belastning samtidig som kapasiteten synker. På figur 7.6 (c) og (d) er meste parten av tverrsnittet utsatt for en spenning på $0.02N/mm^2$, ved en økning av belastningen med en faktor på 10 vil det dermed være brudd i hele tverrsnittet. Dette betyr at for å få nøyaktige modeller for nedbøyning for isoblokk tverrsnitt må den numeriske analysen være ikke lineær.

Måten sikksakkarmering virker på antyder at det ikke er spenninger fra momentet som blir overført mellom vangene. Det er nesten ikke strekkspenninger i diagonalene, se figur 7.6 (a). Det er derimot trykkspenninger, se figur 7.6 (b). Trykkspenninger som virker i diagonalene til sikksakkarmeringen antyder at armeringene hindrer sammentrykning av polyuretanen og ikke overfører spenninger fra momentet.

Resultatene fra modelleringen i DIANA indikerer det samme som laboratorieforsøkene, at der er lite forskjell på vegger der det er brukt stige- eller sikksakkarmering.

Figur 7.7: Geometrien til kjellerveggen.

7.3 Analyse av grunnmur

I denne delen av oppgaven blir en det gjennomført en numerisk analyse av en Leca grunnmursvegg med maksimalt tillatt høyde og lengde i henhold til de veiledende verdiene gitt av Weber og SINTEF [4, 6].

7.3.1 Hensikt

Formålet med den numeriske analysen er å få en forståelse for hvordan skallmursvegger belastet med med jordtrykk og fastholdt av ulike randbetingelser oppfører seg. Ved å bruke DIANA er det mulig å raskt sjekke hvordan forskjellige randbetingelser påvirker hvordan og ved hvilken belastning et brudd oppstår.

7.3.2 Geometri

Det ble modellert to grunnmurer basert på verdiene i tabell 2.5. Veggene som ble modellert var en vegg med målene $2.5m \times 9m$ og en annen med målene $2.5m \times 4m$. Dette er vegger som er på grensen til maksimal lengde og høyde avhengig av om de er belastet med lette eller tunge masser. Modellene ble seende ut som vist i figur 7.7.

Belastningen som ble påført var et trykk på $1kN/m^2$ som ble redusert til null i toppen av veggene ved hjelp av kommandoen SCURVE i DIANA, se figur 7.7 (b). Belastningen på $1kN/m^2$ er brukt fordi det dermed blir enkelt å multiplisere opp til større belastninger når en antar lineær elastisitet. Den ene analysen er gjennomført med en vertikal linjelast i toppen på 16kN/m. Dette er gjort for å se om vertikalbelastning øker kapasiteten. Linjelasten er påført som et trykk på ytre og indre vanage, der halvparten er påført hver av dem. Siden lasten er påført som et trykk på en flate som er $0.082m \times 6m$ blir belastningen avrundet til $100kN/m^2$. Randbetingelsene ble variert, men for å hindre translasjon ble punkt 2 fastholdt mot bevegelse i x- og y-retning, punkt 1 for bevegelse i y-retning, og punkt 22 for bevegelse i x-retning. Siden modellen skal representere en grunnmur er det i hvilken grad kantene skal være fast innspent eller fritt opplagt som vil variere. Fast innspenning ble representert som vist i figur 7.7 (a) ved at både den ytre og indre kanten ble fastholdt mot forskyvning i z-retning. Fritt opplagt ble representert ved at det var kun den indre kanten som ble fastholdt mot forskyvning i z-retning. Veggen som er påført vertikalbelastning er i tillegg fastholdt mot forskyvning i y-retning i bunn av veggen.

7.3.3 Materialer

I henhold til Eurokode 6 og dr. avhandlingen til Kvande har en murvegg murt opp med 300mm Leca iso-blokker egenskapene som vist i tabell 7.2.

	E-modul	ν
Leca	$3500\;N/mm^2$	0.2
Polyuretan	$12.57 \ N/mm^2$	0.2

Tabell 7.2: Materialegenskapene brukt ved beregning i DIANA.

7.3.4 Resultat og diskusjon

De fast innspente veggene fikk begge den samme forskyvningen på 0.16mm, men forskjellig maksimal hovedspenning. I begge veggene oppstod den maksimale hovedspenning i den indre vangen. I veggen med 9m lengde var spenningen $0.0417N/mm^2$, mens i 4m veggen var spenningen $0.0357N/mm^2$, se figur 7.8 og 7.9. Strekkapasiteten til murverk av Leca er enten $0.5N/mm^2$ eller $0.25N/mm^2$ avhengig av forutsetningene [15], se figur 3.4. Dette betyr at veggene kan utsettes for et jordtrykk på mellom $5.99kN/m^2$ og $14kN/m^2$ i bunn av veggen.

De fritt opplagte veggene hadde en forskyvning på 0.2mm for 9m veggen og 0.17mm for 4m veggen. Hovedspenningen var stor over et større areal for de fritt opplagte veggene, se figur 7.10 og 7.11. Maksimal spenning var også større for veggene, $0.042N/mm^2$ for 9m veggen og $0.0381N/mm^2$ for 4m veggen. Dette betyr at de fritt opplagte veggene kan tåle et jordtrykk på mellom $5.95kN/m^2$ og $13kN/m^2$ i bunn av veggen.

Veggen med linjelast i toppen av vangene ble utsatt for både lavere spenninger og forskyvninger enn de andre veggene, se figur 7.12. Veggen hadde en forskyvning på 0.125mm i z-retning og en maksimal hvoedspenning på $0.0176N/mm^2$ i den indre vangen. Dette betyr at veggen kan tåle en jord-trykksbelastning på mellom $14.2kN/m^2$ og $28kN/m^2$.

Ved å sammenligne kapasiteten med tabell 2.2 finner vi
 at veggene vil holde hvis det etterfylles med Leca lettklinker, men veggen
 vil ikke tåle etterfylling med sand/grus med mindre de er utsatt for vertikal
belastning. Analysen var gjennomført uten bruk av armering, noe som kan ha redusert kapasiteten noe. Selv om kapasiteten skulle bli økt er forskjellen på en kapasitet
 på $14kN/m^2$ og en belastning på $20.3kN/m^2$ så stor at det er tvil
somt om armeringen vil hjelpe.

Selv med en vertikalbelastning på $100kN/m^2$ vil ikke nødvendivis veggen tåle jordtrykket fra sand/grus. Sand/grus har et jordtrykk på $20.3kN/M^2$ for en 2.5m høy vegg. Dette er er $6kN/m^2$ over den laveste kapasiteten for veggen. I hvilken grad armering vil øke kapasiteten på denne veggen tilstrekkelig, er uvisst.

Det er ikke overraskende at veggene har tilstrekkelig kapasitet siden veggen er designet etter grenseverdiene i figur 2.5 som oppgir maksimale parametere for grunnmurer. Det er litt spesielt at kapasiteten er god nok for Lecakuler, men ikke sand/grus.

(a) Forskyvning i z-retning.

(b) Første hovedspenning, for ytre vange.

(c) Første hovedspenning, for indre vange.

Figur 7.8: Resultater fra analyse av fast innspent $2.5m\times9m$ kjellervegg i DIANA.

(b) Første hovedspenning, for ytre vange.

(c) Første hovedspenning, for indre vange.

Figur 7.9: Resultater fra analyse av fast innspent $2.5m\times 4m$ kjellervegg i DIANA.

(a) Forskyvning i z-retning.

(b) Første hovedspenning, for ytre vange.

(c) Første hovedspenning, for indre vange.

Figur 7.10: Resultater fra analyse av fritt opplagt $2.5m\times9m$ kjellervegg i DIANA.

(a) Forskyvning i z-retning.

(b) Første hovedspenning, for ytre vange.

(c) Første hovedspenning, for indre vange.

Figur 7.11: Resultater fra analyse av fritt opplagt $2.5m\times 4m$ kjellervegg i DIANA.

(a) Forskyvning i z-retning.

(b) Første hovedspenning, for ytre vange.

(c) Første hovedspenning, for indre vange.

Figur 7.12: Resultater fra analyse av fritt opplagt $2.5m\times9m$ kjellervegg belastet 16kN/mvertikalbelastning i DIANA.

Kapittel 8

Konklusjon

8.1 Konklusjon

I denne oppgaven har murvegger bygget med isolerte lettklinkerblokker blitt presentert. Hvordan blokkene blir brukt til bygging og hvordan dimensjonering blir gjort etter det gjeldene regelverket har blitt gjennomgått. Blokken Leca isoblokk 30*cm* som det ble valgt å gjennomføre tester på blir beskrevet. Forskning som er grunnlaget for regelverket og egenskapene til blokken som er behandlet blir presentert.

Det er gjennomført forenklede beregninger av belastningene en grunnmur utsettes for. Ved å anta en forenklet en etasjes bolig med kjeller var det mulig å gjøre noen enkle beregninger for å finne belastningene. Jordtrykket fra Leca lettklinker er på maksimalt $4.4kN/m^2$ mens jordtrykket fra sand/grus er på $20.3kN/m^2$. Vertikalbelastningen blir på 16kN/m ved å anta at det kun er brukt Lecaprodukter ved byggingen.

Norges Byggforskningsinstitutt (NBI) har gjennomført forsøk på vegger bygget med Leca isoblokk 250mm. Forsøkene NBI gjennomførte indikerte at isoblokkene hadde den samme kapasiteten som massive Lecablokker ved korttidslast grunnet armeringsbruken. De beregnet også en karakteristisk momentkapasitet i horisontalretning på 6.7kNm/m. Rapporten til NBI går også gjennom tidligere forsøk og ser om resultatene fra de forsøkene stemmer overens med deres resultater, Mursenteret har også skrevet en tilsvarende rapport om overføringen av vertikalbelastningen mellom vangene i Leca isoblokk 300mm. Rapporten til Mursenteret går også gjennom tidligere forsøk for å kartlegge grad av samvirke mellom vangene når isoblokkvegger er utsatt for moment, og anbefaler at det skal antas 100% samvirke mot momentbelastning om vertikalaksen. Beregninger i rapporten til Mursenteret på bakgrunn av dette tilsier at sikksakkarmerte vegger bygget med Leca isoblokk 30cm vil ha en kapasitet på 3.7kNm/m. Phd. avhandlingen til Tore Kvande tar for seg egenskapene til Lecablokker med kvaliteten 3/770 ved hjelp av en rekke forsøk i samarbeid med Karl Vincent Høiseth. Resultatene fra disse forsøkene er materialegenskapene som kan ses i figur 3.4, deriblant tverkontraksjonstallet og tre forskjellige E-moduler.

Forskningsartiklene ga grunnlaget for egenskapene til materialene samt fokuset til oppgaven. Er det forskjell på vegger armert med stige- eller sikksakkarmering? Hvor stort er samvirket mellom vangene i Leca isoblokk 300mm?

Videre blir produktene som blir benyttet i forsøkene beskrevet og materialegenskapene presentert. Phd. avhandlingen til Kvande fører til usikkerhet rundt hvilken E-modul Lecamurverk egentlig har. I avhandlingen er det presentert en E-modul for trykk som er større enn den som er oppgitt i Eurokode 6, og to E-moduler ved strekk avhengig av omstendighetene. Ved beregningene og analysene i oppgaven er det valgt å bruke E-modulen oppgitt i Eurokode 6. Eurokode 6 oppgir også en høyere trykkfasthet for isoblokken enn det Leca gjør. I dette tilfellet er det valgt å bruke Leca sin verdi. Denne observasjonen fører til en viss usikkerhet rundt verdiene for fasthet presentert i Eurokode 6, er de korrekte?

I laboratoriet ble det utført to forskjellige forsøk. Et forsøk der E-modulen til polyuretanen mellom Lecavangene blir bestemt, og et forsøk der åtte veggelementer blir testet for momentkapasitet. Fire av veggelementene var armert med sikksakkarmering og de fire andre var armert med stigearmering. Resultatene fra laboratorieforsøkene ga polyuretanen en E-modul på 12.57N/mm² og indikerte at det ikke er noe forskjell i kapasiteten på vegger med stige- eller sikksakkarmering. Kraft/forskyvning grafene ligger oppå hverandre i det lineære området og bruddet oppstår ved den samme nedbøyningen, ved rundt 30kN. Forsøket er satt opp med bakgrunn i bjelketeori der en av antagelsene er at bjelken skal være betraktelig lengre enn den er høy. For veggelementet som er brukt er $l = 3 \cdot h$ noe som nødvendigvis ikke er tilstrekkelig når bjelketeori benyttes ved beregningene.

I Kapittel 6 blir resultatene fra forsøkene og belastningene fra kapittel 2 sammenlignet. Metoden til Mursentert for beregning av samvirke blir også brukt med forskjellige forutsetninger. Beregningene som blir gjennomført gir murverket enten for liten eller for stor kapasitet sammenlignet med forsøket. Kapasiteten er også god nok til å ta jordtrykk fra Leca lettklinker, men ikke fra sand/grus. Samvirkeberegningene som ble gjennomført indikerer at samvirket til veggelementet brukt i forsøkene ligger et sted mellom 0 og 80%, avhengig av beregningsmetode. Ved å anta vertikalbelastning som dimensjonerende, i stedet for horisontalbelastning etter Eurokode 6, kunne ikke veggen utsettes for et jordtrykk større en
n $0.6kN/m^2.$ Dette tyder på at det er bruddlinjete
ori som er den rette fremgangsmåten.

I kapittel 7 blir elementet som er brukt i de numeriske analysene testet ved å gjøre en enkel beregning for hånd. Beregningen illustrerer godt verdien av datamaskiner da deler av beregningen krever trippelintegrasjon og invertering av en 24×24 matrise.

Målet med analysene som ble gjennomført i DIANA, var å se hvilke egenskaper som påvirker nedbøyningen og kapasiteten til veggelementet, og hvordan spenningene forplanter seg i en kjellervegg. Analysen av veggelementet som ble testet i laboratoriet, ble for stiv med en faktor på 10, men indikerte også at vegger med sikksakkarmering har litt større kapasitet enn vegger med stigearmering. Det kommer også frem av analysene at det vil oppstå brudd mellom mørtel og Leca ved en belastning på 1kN. Dette indikerer at stivheten til veggelementet er et resultat av at analysen er lineær. Hadde det vært utført en ikke lineær analyse der brudd hadde ført til spenningsomfordelinger kunne nedbøyningene fra analysen stemt bedre med forsøksresultatene.

Analysen av kjellerveggen bekrefter begrensningene Leca og SINTEF har satt for høyde og lengde på kjellervegger belastet med jordtrykk fra Leca lettklinker. Når belastningen er fra sand/grus er det tvilsomt om veggen vil holde selv om den er belastet med vertikallast. Dette bekreftes av beregningene gjort i henhold til Eurokode 6.

Gjennom beregningene og forsøkene som er gjort i denne oppgaven, kommer det frem at det er liten eller ingen forskjell på om det brukes stige- eller sikksakkarmering i grunnmursvegger bygget med Leca isoblokk 30cm. Forsøkene bekrefter denne konklusjonen, og analysene i DIANA gir minimal økning i kapasitet ved bruk av sikksakkarmering. Den økningen i kapasitet som ble registrert i DIANA anses ikke som stor nok til at den vil bli registrert ved bygging.

8.2 Videre arbeid

På bakgrunn av funnene som er gjort i denne oppgaven foreslås følgende videre arbeid:

- Gjennomføre en ikke lineær analyse av modellen som er brukt i denne oppgaven.
- Utføre testing på større veggelementer da helst med 2.5m høyde.
- Gjennomføre langtidstesting på Leca isoblokker.

- Teste både mørtel, Lecablokk og polyuretan for E-modul ved nye numeriske analyser.
- Gjøre forsøk i felt ved byggingen av grunnmurer med Leca isoblokk.

Bibliografi

- SINTEF, "523.231 skallmurvegg med vanger av murstein og murblokker," Byggforskserien, 1996.
- [2] SINTEF, "523.133 murte yttervegger av lettklinkerblokker mot terreng," Byggforskserien, 2014.
- [3] T. Kvande and O. H. Krokstrand, "Lettklinkerbetong: Blokk og blokkmurverk," *Murkatalogen*, 2001.
- [4] T. H. Erichsen, "Leca isoblokk 25 cm og 30 cm," SINTEF Certification, 2011.
- [5] K. V. Høiseth, Dimmensjonering av murkonstuksjoner etter NS3475. NTNU, 2015.
- [6] Leca, "Leca teknisk håndbok," 2006.
- [7] NS-EN 1996-1-1:2005+A1:2012+NA:2013, Eurokode 6: Prosjektering av murkonstruksjonr Del 1-1: Allmenne regler for armerte og uarmerte murkonstruksjoner. European Committee of Standardization (CEN), 2013.
- [8] SINTEF, "511.101 byggegrunn og terreng," Byggforskserien, 2012.
- [9] B. M. Das, *Principles of Geotechnical Engineering*. Thomson, 2007.
- [10] Saint-Gobain Byggevarer AS, "Leca lett fyllmasse," 2010.
- [11] Weber, "Leca® isoblokk 30 cm." http://www.weber-norge.no/ lecar-blokk/produkter-loesninger/leca-blokker/isoblokk/ lecar-isoblokk-30-cm.html, 04.05.2016.
- [12] Weber, "Leca® byggeplank." http://www.weber-norge.no/ lecar-elementer/produkter-loesninger/leca-byggeplank/ leca-byggeplank/lecar-byggeplank.html, 04.05.2016.

- [13] S. E. Torgersen, "Rapport om leca isoblokk 81-83-81 mm," 1989.
- [14] G. Wold-Hansen, "«ny» leca iso blokk 300 mm bæreevnevurderinger," 2002.
- [15] T. Kvande, Investegation of some Material Properties for Structural Analysis of LECA Masonry. PhD thesis, NTNU, 2001.
- [16] SINTEF, "572.222 murmørtler typer og egenskaper," Byggforskserien, 2015.
- [17] SINTEF, "571.201 murverk. materialer, typer og egenskaper," Byggforskserien, 2011.
- [18] Weber, "weber murmørtel m5." http://www. weber-norge.no/moertel-fasade/produkter-loesninger/ moertel-og-fasade-produkter/muring/weber-murmoertel-m5. html, 04.05.2016.
- [19] Weber, Proffhåndbok, 2013.
- [20] TNO DIANA BV, DIANA User's Manual, 9.6 ed.
- [21] K. Bell, An engineering approach to finite element analysis of linear structural mechanics problems. Fagbokforlaget, 2013.

Vedlegg A

Verifikasjon av HX24L

$$\int \frac{1}{2} \int \frac{$$

$$\begin{split} J &= \int_{0}^{3} \frac{\lambda}{2} + \int_{0}^{3} \frac{\lambda}{2} + \int_{0}^{2} \frac{\lambda}{2}$$

E= AUI = AIDN = IBN

 $\omega = 10$

$$\begin{array}{c} \mathcal{U}_{1} = \mathcal{U}_{1} = \mathcal{U}_{2} = \mathcal{U}_{2} = \mathcal{U}_{2} = \mathcal{U}_{2} = \mathcal{U}_{2} = \mathcal{U}_{2} = \mathcal{L}_{2} = \mathcal{L}$$

2 Bin + Buz + Baz 1 Bist Bys Byz + Bis Biz Braby + Bys Byz + Bes Bzz 562 1567 1511 1314 + Bu Ba + Bol Ba 2B1 + B4 B64 B67 BYZ BUY But Byz Buy Buz Bog Boz MULSAN 0 5 + B 2 Bri + Bre + Bri Byz. VS42 1 Brs Bry + Byw Bys + B 55 ber 2 Bzy + By + Bez 2 By 2 Bay + Bug By + Boy Boy Bys Bus 2 Bulley + Byabys + Bolbs Berlbsz Byz Byg B56 B57 bey bez By Bus Bys Bys 2 B31 + B52 + B62 1351.1352 B61. B62 2 B34 + B52 + B62 2 b33 b34 + B36 bx + B46 B4 2 Bag Bay + Boy Box + Buy Bus 2 Bry Bry+ & Bry Bro + Bur Bus Ber Bes 1251 BSX BETBER Bes Boy BLEBLE Ber Bus Bag Bar 2 2 Kn + Byz + Bez 2 Bu Bre+ Bay Bas + Bli Bas B42. 1343 2B15 + B44 + B69 2 Bick Bir + Birz Birg + Biz Bir 213, 3 bis + Bis Big + Bis Big 2 B12 B15 + B43 Bren + Bus Reg LBubrs + Bubrs + Bar Ber B\$2 1569 Buz Bug Buty Bug Bythe Byn 1366 B64 Bus Byz 668 B69 Buy Bug 2 Ber Brz + Byn Bug + Br. B3 2 2 B22 + B2 Bur Buy B52. B53 Byz. By 4 + B23 B49 B410 2B2+D410+B2 2 by brot bos bog + by by L Bry bas+ b57 B59 + bye kin 2Ber Bas + Bypelbyn + Baz Bag 21321 Bas + Bun Bun + Bs Br BS2 BS4 1543 13410 Bry Bry Bus Buo BS4 BE1 Bro Br By Buno Byz Bus 2B31. 132 + B52 Ber+ Borbey 2. B2+ B24 + B64 B53 + B54 14 1363. Bey Bbi Bby BSIBSY qthe 2 B34 B35 + B58 B510 + B62 B610 2312 B13 + B43 B+ + Bo2 B 2 B33 B35 + B56 Barn + Bee Bein 2B 22 Bry + Bey Bern + Bubber LE12 + 134 + 18 23, B2+ Builes + Bel Bde Bde 1341 213-113-5+Barboro+Barboro Buy Be 1342. Bus Brs Brio BusBus BGR BES 1369 BE10 1351 B510 BEE BEIO 1361 YS610 Beg Bern Bes \$610 Ber Bers 1567 B60 S 2 Brachist Bin But Bake 2 Br3 + Br6 + Br5 2 Bulbra+Bur But ByBss BEY. BES 1345. B46 Buz. Buk 1352. Bas LBisBic+Big Byn+Big Ben 2 134 Bib+ By= Bui + Bo+ Bell 2 Bisble + Bis Bin + Bes Ben Le BygBen 1Bra Dis + Bys Byre + Bes Ben 2Bully + Bully + Koulden May Bun ale e Buit Bui B62 B64 Bys Byn BLS BLI Bre Bus Bui Beeken Bey Ber 6 2 B3+ B26+ B66 21332 B35 + 1354 B356 + Ber Bo 2 B31 B33 + 1852 Bas + 1862 B46 B65. B66 Bra Bra 1361 B 166 1363. Black 1357 1356

17	18	19	20	21
By Byiz	B61 B612	2 B, B17 + B4 B413 + B6 Bu	ByByig	BGIBGH
2021 B26 + B42 B412+ B51 854	BEI BEIZ	Byz Byis	2BuBn + Buz Buu+ BSIBS18	BEI BEIY
BEL BSI	2B31 B36+B52 Lesi2 +B62 B612	B62 B613	BER BER BEIS	2 B3, B3 + B52 B514 + B22
843 Bu12	Bas	2 B12 B12 + B13 + B63	B43 B414	B63
2 Brz Bus + Byy + B53	B53	Buy	26282 + B44 + \$53	Bss
B54 D511	LBm Bro+ Bry Bon+ Blag B612	Всч	вын	2Bn 3+ + Bs4 + B64
Bus Bur	Bes	2B13 + B45 + B45	B45	B65
1823Bep + B46 + B55	Bss	B46	216eg + 1346 + 355	Bes
BS6 BS11	2853 B36 + B56 + BC8	Buc	BSG	2big +Bs6 + Big
Bux Buiz	Box	2B, + Byz + B+2	Byz	BGI
1 B24 B26 + B45 + B57	Bsz	Bas	2Br. + Bug + Ber	bos
B58 B51	2854 + B54 + Bca	BLE	Ber	18 -Bre + Bre
Bug Buiz	Bby	2B5 + B49 + B19	Bus	Bey
2 B25 B26 + B46 + B59	Bsg	Bus	13m + Bun + Kra	Ber
BSTO BSI	2Bac +Ben +Brin	B	Ban	24 Brin + Bron
Bun Burz	B ₆₁₁	7 By + By + By	Ben	Run
	BSI	Bue	7R +1hurs + Ray	B-11
		Bui	Boing Boing	1K R R
		10 2 + 12 + 12	w.	Run Run Andrew
	Ī	1017 T 0418 T 0612	0413	B
	-			0513
	-	_ DC		
	ļ			
	Ļ			
	Ť			-
	t			
			A.	1

B415 B415 B615 B63 SB63 SB65	21321132 11 21321132 12 21321 12 21324 12 1324 11 12 1324 11 12 1324 11 12 1324 11 12 1324 11 12 1324 12 1324 1324	41 - 24 16 18 + B42 B B52 B515 B43 B416 B44 B44 254 254 B46 256 242 B46 258	B53 B53 B53 B55	28318 2832	B51 B516 B51 B516 B63 B53 B54 B55 B56 B56 B67	:16 +ВсеВс1 Всч Всс
5 B65	2 Ben K 2 Ben K 2 Ben K V 2 Ben R 2 Ben R 2 Ben R 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	B52 B515 B43 B416 B14 >54 S45 B45 B46 >56 242 B45 S58	B53 B55 B55	283,8 2832	88 + B BL BS B63 W553 B54 B65 B56 B67	B64 B64
13 B63 5 B65 17 B67	1 2 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3 3	Bus Bus Buy Sug Sug Sug Bug Bug Sug Sug Sug	B53 B55 B52	2 B32	B63 B53 B54 B55 B55 B67	Вец
5 B65 17 B67 49 B69	2.Br. 18 2.Br.s 19 2.10 2.10 2.10 2.10 2.10 2.10 2.10 2.10	Buy Buy 545 Bug 545 Bug Bug 558	B53 B55 B52	2B32	155 Bey Sos 1655 B56 B67	Вец
15 B65 17 B67 49 B69	14 14 14 15 16 16 16 16 16 16 16 16 16 16	>54 345 1346 >56 >44 Bue 358	B55 B52	2B32 2B33	Be4 B65 B56 B67	Вен
15 B65 17 B67 49 B69	V 2,1825 P P P P 2,1874 1 1 1	345 B46 256 247 B45 358	B55 B52	2B33	B65 1865 1856 B67	B66
17 B67 49 B69	2,1823 P P 2,1824 1 1 1	Вчь >56 >42 Вче 258	B55 B57	2B33	1555 1855 1867	B66
17 B67 49 B69	2 B24	556 247 Bus 358	B57	21335	B56 B67	B66
17 B67 49 B69	21324 1 1	Bus Sso	B57		B67	
49 B69	213 ₂₄ 1	Bue 358	B57			
49 B69	1	B58			B57	
49 B69	K			2B34	Bss	Bes
	1 Mar. 11	Juq			B69	
	2Brs	Bun	Bsq		Bsy	a manana any amin' a
	Y	B510		21635	B510	Beiu
Sun Ben	(3411			B611	
	2Bri	Byrz	Bsii	_	BSII	
ί	Y	BSIZ		2B36	BSR	B612
1413 B613		B413		-	B613	
	2B27	Bur	Bsiz		Bsiz	
	(5514		2Bsz	BSIH	BLIY
Suis Buis	4	3415			B615	
	2Brr	Build	BSIS		B515	na si sa
				ZBss	BSIG	B616
	2 5413 Bois 1 1 Buis Bois	2 Buis 1 1 LBus 1 1 Buis 1 2Bus 1	2 USIZ 5413 Bais Buis 1 LB23 Bvig 1 B514 5415 B415 2B28 B415 2B28 Buis	2 5413 5413 B613 B413 1 2B23 B413 1 B514 5415 B415 2B28 B416 B515	2 BS12 2036 5413 B613 B413 1 2B13 B413 1 B514 B513 1 B514 2B3 1 B514 2B3 2B15 B415 2B15 B415 2B15 B415 2B15 B415	2 USIZ UD34 PD512 D413 B613 B413 B613 1 LB23 B414 B513 B513 1 B514 LB37 B514 1 B514 LB37 B514 1 B615 B415 B615 2B28 B416 B515 2B28 B416 B515

(

$$\sum_{j=1}^{n} \sum_{j=1}^{n} (y_{j}-1) = (y_{j}-1) = (y_{j}+1) = (y_$$

$$\begin{aligned} \frac{1}{12} & -\frac{1}{12} & -\frac$$

Ruu

					144 - 4 hus	×1313 q R1314= 3 R1315=	1/1/2 KINN = - 3 KINNE KINE	king 512 h _16 h 32 h	Kull = -32 Kull= 13 Kunn=-160 Kunn=	1012 = 32 hours= - 64 kow = - 16 kinter	Rall - 64 hars - 15 have - 16 have	Reiz (6 Kors 13 Kors = 64 Kors = 1	kall = 32 kaus - 128 kall = - 16 have = 1	1612 = - 64 R613 = 32 R614 = - 16 K615 = -	KS12 = - 16 KS12 = - 16 KS14 = - 64 Ke18 =	kyz = 16 kyz = - 160 kyz = 16 kyz =	kara = 64 ksrs = -32 ksr4 = -32 ksr5 = .	\$212 = - 32 \$213 = 16 \$214 = 64 \$10==	k112 = 3 - k113 = 69 k114 = 16 k115 =	()
	k	KI111 = 512 K	LIGIG 7 KILIX - 52 K	a kisilo - 3 kisila - 12 k	So Kint - So Kint - St	- 3 2316 1 kist 32 k	A 5 - 2 VUL - 100		32 1	1 112 S Ralk = 32 k	1 2	5 = 212x b	2 111 - 64 N 12 - 3	- 160 Mar - 32 W - 32	16 how - 16 how = 69	3 /116 = 128 kun = - 1/2		32 Vir= 16 Kinz - 64	3 hr= - 140 kin = - 14	()
k1= = = =	1514 = 312 = 15 = 15	$\frac{5}{15} = \frac{1}{21} \lambda_1 \frac{5}{25} = -7121$	いい うち しょう	1512 = 65 R15 = - 16	$\frac{1}{5} = -\frac{1}{3}$ $k_{11} = -\frac{3}{2}$	25 - = 4 25 - 2161	$k_{11} = -\frac{12g}{q} = k_{12} = -\frac{32}{3}$	(114-16 len-16	1111 = - 16 k= - 160	1911 = - 160 kg = 32	$k_{511} = \frac{31}{3}$ $k_{8} = \frac{16}{3}$	= + + = = = = = = = = = = = = = = = = =			448 = - 3 Ry = - 67	ال من الم ال من الم	٩٦ - ٩ مير ١٠	A116 = 3 BA = - 16	k112 = - 32 k1 = - 123	
																				Ċ

()

()

 $\begin{bmatrix} IW_{IW} \\ IW_{IW} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} N_1 & N_2 & \cdots & N_1 & N_2 \\ N_1 & & N_1 \\ N_1 & & N_2 \\ N_1 & & N_2 \end{bmatrix}$

 $\frac{1}{10} \int_{10}^{10} \frac{1}{1} \int_{10}^{10} \frac{1}{1} \int_{10}^{10} \frac{1}{10} \int_{10}^{10} \frac{1}{10} \int_{10}^{10} \frac{1}{10} \int_{10}^{10} \frac{1}{10} \int_{10}^{10} \frac{1}{10} \int_{10}^{10} \frac{1}{10} \int_{10}^{10} \frac{1}{100} \int_{10}^{10} \frac{1}{100}$ $\int_{-1}^{1} \int_{-1}^{1-1} \int_{-1$ 18418578 = 141515 - S12 $|z| \int (1-\xi)(1-\eta)$ IP4 2(1-5)(1-4) (1+1)(1+1) - (2+1)(2-1) - 0RIFIE 001- $\| (\xi+1)(\xi-1) - (\xi+1)(\xi+1) - ($ $\int_{-1}^{-1} (1-h)(1+s) (1-h)(1+s) (1+h)(1+s) - (1+h)(1+s) \int_{-1}^{\infty} (1+h)(1+s) \int_{-1}$ -siz 「アリート」(アーリ)(アーリ)(アーリ)を「レーリ)(アーリ)を「レーリ)(アーリ)を ζ Letin 212 - 512 C 21 4110 212 215 215 21 0 4 512 24 0 The f.

Vedlegg B

Filgrunlaget for analysene gjort i DIANA

.DCF-fila brukt til DIANA analysene

```
: Transformed by d8com: rev 7
*FILOS
 INITIA
*INPUT
*LINSTA
 BEGIN OUTPUT TABULA
  BEGIN SELECT
                1 /
   BEGIN ELEMEN
    INTPNT 1 /
   END ELEMEN
  END SELECT
  STRAIN GREEN LOCAL INTPNT
  STRESS CAUCHY LOCAL INTPNT
  STRESS CAUCHY INVARI LODE NODES
 END OUTPUT
 BEGIN OUTPUT TABULA APPEND
  BEGIN SELECT
:
    LOADS 1 8 12 /
   LOADS 1 /
  END SELECT
  STRESS PRINCI NODES
 END OUTPUT
 BEGIN OUTPUT FEMVIE
  BEGIN SELECT
   LOADS 1 /
  END SELECT
: BEGIN OUTPUT TABULA
    DISPLA
    STRESS CAUCHY GLOBAL INTPNT
:
     STRESS CAUCHY PRINCI NODES AXES
    STRESS CAUCHY PRINCI NODES
    STRAIN GREEN GLOBAL NODES
  END OUTPUT
:
  STRAIN GLOBAL INTPNT
  STRAIN GLOBAL NODES
  STRESS LOCAL INTPNT
  STRESS LOCAL NODES
  STRESS VONMIS INTPNT
  STRESS CAUCHY INVARI NODES
 END OUTPUT
*END
```

.HIS-fila til veggelementmodellen i DIANA

! iDIANA Version 10.0 Release 07 ! Installed for : Norwegian Institute of Sc.&Tec ! History file for model : SYMMETRI ! Session started at 19 MAR 2016 12:29:43 FEMGEN SYMMETRI PROPERTY FE-PROG DIANA STRUCT 3D ; YES UTILITY SETUP UNITS LENGTH MILLIMETER UTILITY SETUP UNITS MASS KILOGRAM UTILITY SETUP UNITS FORCE NEWTON UTILITY SETUP UNITS TIME SECOND UTILITY SETUP UNITS TEMP KELVIN UTILITY SETUP UNDO ON UTILITY SETUP BINSET OFF MESHING OPTIONS CHECK STRUCTURED OFF UTILITY SETUP OPTIONS ANALYSIS SOLVER-COMMAND DianaIE EYE DIRECTION 0 -1 0 GEOMETRY POINT COORD P1 0 GEOMETRY POINT COORD P2 100 0 0 GEOMETRY POINT COORD P3 200 0 0 GEOMETRY POINT COORD P4 300 0 0 GEOMETRY POINT COORD P5 500 GEOMETRY POINT COORD P6 500 0 250 GEOMETRY POINT COORD P7 300 0 250 GEOMETRY POINT COORD P8 200 0 250 GEOMETRY POINT COORD P9 100 0 250 GEOMETRY POINT COORD P10 0 0 250 GEOMETRY POINT COORD P11 0 0 265 GEOMETRY POINT COORD P12 100 0 265 GEOMETRY POINT COORD P13 200 0 265 GEOMETRY POINT COORD P14 250 0 265 GEOMETRY POINT COORD P15 251 0 265 GEOMETRY POINT COORD P16 300 0 265 GEOMETRY POINT COORD P17 500 0 265 GEOMETRY POINT COORD P18 500 0 515 GEOMETRY POINT COORD P19 300 0 515 GEOMETRY POINT COORD P20 251 0 515 GEOMETRY POINT COORD P21 250 0 515 GEOMETRY POINT COORD P22 200 0 515 GEOMETRY POINT COORD P23 100 0 515 GEOMETRY POINT COORD P24 0 0 500 GEOMETRY POINT COORD P25 0 82 0 GEOMETRY POINT COORD P26 100 82 0 GEOMETRY POINT COORD P27 200 82 0 GEOMETRY POINT COORD P28 300 82 0 GEOMETRY POINT COORD P29 500 82 0 GEOMETRY POINT COORD P30 500 82 250 GEOMETRY POINT COORD P31 300 82 250 GEOMETRY POINT COORD P32 200 82 250 GEOMETRY POINT COORD P33 100 82 250 GEOMETRY POINT COORD P34 0 82 250 GEOMETRY POINT COORD P35 0 82 265 GEOMETRY POINT COORD P36 100 82 265 GEOMETRY POINT COORD P37 200 82 265 GEOMETRY POINT COORD P38 250 82 265

CEOMETRY	DOTNE	COODD	020	251 02 265
GEUMETRI	PUINT	COORD	P 3 9	201 02 200
GEOMETRY	POINT	COORD	P40	300 82 265
GEOMETRY	POINT	COORD	P41	500 82 265
GEOMETRY	POINT	COORD	P42	500 82 515
GEOMETRY	POINT	COORD	P43	300 82 515
GEOMETRY	POINT	COORD	P44	251 82 515
GEOMETRY	POTNT	COORD	P45	250 82 515
GEOMETRY	POTNT	COORD	P/6	200 82 515
GEOMETRY	DOTNT	COORD	D/17	100 82 515
CEOMETRY	DOTNT			0 02 515
			F40	0 2 313
GEOMETRY	PUINT	COORD	P49	0 210
GEUMETRY	PUINT	COORD	P20	100 218
GEOMETRY	POINT	COORD	P51	200 218
GEOMETRY	POINT	COORD	P52	300 218
GEOMETRY	POINT	COORD	P53	500 218
GEOMETRY	POINT	COORD	P54	500 218 250
GEOMETRY	POINT	COORD	P55	300 218 250
GEOMETRY	POINT	COORD	P56	200 218 250
GEOMETRY	POINT	COORD	P57	100 218 250
GEOMETRY	POINT	COORD	P58	0 218 250
GEOMETRY	POTNT	COORD	P59	0 218 265
GEOMETRY	POTNT	COORD	P60	100 218 265
GEOMETRY	POINT	COORD	P61	200 218 265
GEOMETRY	DOTNT		D62	200 210 205
				250 210 205
GEUMETRY	PUINT	COORD	P03	201 210 200
GEUMETRY	PUINT	COORD	P04	300 218 205
GEOMETRY	PUINT	COORD	P05	500 218 265
GEOMETRY	POINT	COORD	P66	500 218 515
GEOMETRY	POINT	COORD	P67	300 218 515
GEOMETRY	POINT	COORD	P68	251 218 515
GEOMETRY	POINT	COORD	P69	250 218 515
GEOMETRY	POINT	COORD	P70	200 218 515
GEOMETRY	POINT	COORD	P71	100 218 515
GEOMETRY	POINT	COORD	P72	0 218 515
GEOMETRY	POINT	COORD	P73	0 300 0
GEOMETRY	POTNT	COORD	P74	100 300 0
GEOMETRY	POTNT	COORD	P75	200 300 0
GEOMETRY	POINT	COORD	P76	300 300 0
GEOMETRY	DUTNIT	COORD	D77	500 300 0
	DOTNT		070	500 300 0
				200 200 200
GEOMETRY	PUINT	COORD	P/9	200 200 250
GEOMETRY	PUINT	COORD	P80	200 300 250
GEOMETRY	POINT	COORD	P81	100 300 250
GEOMETRY	POINT	COORD	P82	0 300 250
GEOMETRY	POINT	COORD	P83	0 300 265
GEOMETRY	POINT	COORD	P84	100 300 265
GEOMETRY	POINT	COORD	P85	200 300 265
GEOMETRY	POINT	COORD	P86	250 300 265
GEOMETRY	POINT	COORD	P87	251 300 265
GEOMETRY	POINT	COORD	P88	300 300 265
GEOMFTRY	POTNT	COORD	P89	500 300 265
GEOMETRY	POTNT	COORD	P90	500 300 515
GEOMETRY	POTNT	COORD	PQ1	300 300 515
GEOMETRY	POTNT	CUUBD	P07	251 300 515
		COURD	1 2 2	2 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7 7

GEOMETRY POINT COORD P93 250 300 515 GEOMETRY POINT COORD P94 200 300 515 GEOMETRY POINT COORD P95 100 300 515 GEOMETRY POINT COORD P96 0 300 515 SAVE ! Confirm save? YES ! Enter model description => * M423: Saved to database file LABEL GEOMETRY POINTS GEOMETRY SURFACE 4POINTS S1 P1 P2 P26 P25 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S2 P25 P26 P50 P49 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S3 P49 P50 P74 P73 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S4 P2 P3 P27 P26 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S5 P26 P27 P51 P50 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S6 P51 P75 P74 P50 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S7 P3 P4 P28 P27 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S8 P27 P28 P52 P51 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S9 P51 P52 P76 P75 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S10 P4 P5 P29 P28 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S11 P28 P29 P53 P52 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S12 P52 P53 P77 P76 * E3200: Incorrect command: < lebel > geom points LABEL GEOMETRY POINTS GEOMETRY SURFACE 4POINTS S13 P73 P74 P81 P82 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S14 P74 P75 P80 P81 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S15 P75 P76 P79 P80 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S16 P76 P77 P78 P79 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S17 P49 P73 P82 P58 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S18 P50 P74 P81 P57 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S19 P51 P75 P80 P56 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S20 P52 P76 P79 P55 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S21 P53 P77 P78 P54 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S22 P49 P50 P57 P58 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S23 P50 P51 P56 P57 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S24 P51 P52 P55 P56 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S25 P52 P53 P54 P55 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S26 P25 P49 P58 P34 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S27 P26 P50 P57 P33 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S28 P27 P51 P56 P32 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S29 P28 P52 P55 P31 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S30 P29 P53 P54 P30 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S31 P25 P26 P33 P34 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S32 P26 P27 P32 P33 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S33 P51 P28 P31 P32 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S33 P27 P28 P31 P32 ! Confirm modification? YES GEOMETRY SURFACE 4POINTS S34 P28 P29 P30 P31 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S35 P1 P25 P34 P10 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S36 P2 P26 P33 P9 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S37 P3 P27 P32 P8 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S38 P4 P28 P31 P7

GEOMETRY SURFACE 4POINTS S39 P5 P29 P30 P6 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S40 P1 P2 P9 P10 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S41 P2 P3 P8 P9 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S42 P3 P4 P7 P8 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S43 P4 P5 P6 P7 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S44 P58 P57 P81 P82 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S45 P57 P37 P61 P81 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S45 P81 P80 P56 P57 ! Confirm modification? YES GEOMETRY SURFACE 4POINTS S46 P56 P55 P79 P80 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S47 P55 P54 P78 P79 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S48 P34 P33 P57 P58 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S49 P33 P32 P56 P57 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S50 P32 P31 P55 P56 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S51 P31 P30 P54 P55 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S52 P10 P9 P33 P34 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S53 P9 P8 P32 P33 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S54 P8 P7 P31 P32 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S55 P7 P6 P30 P31 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S56 P74 P14 P15 P74 * E0118:Transformed points coincide. TOL is too large. GEOMETRY SURFACE 4POINTS S57 P59 P83 P82 P58 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S58 P60 P57 P81 P84 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S59 P56 P61 P85 P80 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S60 P64 P55 P79 P88 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S61 P65 P54 P78 P89 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S62 P83 P82 P81 P84 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S63 P85 P80 P79 P88 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S64 P88 P79 P78 P89 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S65 P84 P81 P80 P85 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S66 P59 P58 P57 P60 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S67 P57 P56 P61 P60 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S68 P56 P55 P64 P61 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S69 P64 P55 P54 P65 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S70 P35 P34 P58 P59 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S71 P36 P33 P57 P60 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S72 P37 P32 P56 P61 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S73 P40 P31 P55 P64 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S74 P41 P30 P54 P65 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S75 P35 P34 P33 P36 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S76 P33 P32 P37 P36 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S77 P32 P31 P40 P37 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S78 P31 P30 P41 P40 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S79 P35 P11 P10 P34 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S80 P12 P9 P33 P36 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S81 P37 P13 P8 P32 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S82 P40 P16 P7 P31 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S83 P41 P17 P6 P30 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S84 P11 P10 P9 P12 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S85 P9 P8 P13 P12 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S86 P8 P7 P16 P13 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S87 P7 P6 P17 P16 VIEW GEOMETRY ALL

```
LABEL GEOMETRY LINES
UTILITY DELETE LINES L67
! Confirm delete?
YES
* W0011:Deleted- L67
UTILITY DELETE LINES L69
! Confirm delete?
YES
* W0011:Deleted- L69
VIEW GEOMETRY ALL
LABEL GEOMETRY SURFACES
LABEL GEOMETRY LINES
LABEL GEOMETRY OFF
LABEL GEOMETRY LINES
VIEW GEOMETRY L87
LABEL GEOMETRY LINES L87
VIEW GEOMETRY ALL
LABEL GEOMETRY LINES L87
UTILITY DELETE LINES L87
! Confirm delete?
YES
* W0011:Deleted- L87
LABEL GEOMETRY LINES
LABEL GEOMETRY LINES L85
LABEL GEOMETRY LINES L85
LABEL GEOMETRY LINES OFF
LABEL GEOMETRY LINES L85
UTILITY DELETE LINES L85
! Confirm delete?
YES
* W0011:Deleted- L85
VIEW GEOMETRY OFF
LABEL GEOMETRY POINTS
VIEW GEOMETRY ALL
LABEL GEOMETRY LINES
UTILITY DELETE LINES L139
! Confirm delete?
N0
VIEW GEOMETRY OFF
LABEL GEOMETRY OFF
VIEW GEOMETRY ALL
LABEL GEOMETRY POINTS
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S88 P83 P84 P60 P59
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S89 P84 P85 P61 P60
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S90 P85 P86 P62 P61
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S91 P86 P87 P63 P62
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S92 P87 P88 P64 P63
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S93 P88 P89 P65 P64
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S94 P59 P35 P36 P60
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S95 P60 P61 P37 P36
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S96 P61 P62 P38 P37
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S97 P62 P63 P39 P38
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S98 P63 P64 P40 P39
GEOMETRY SURFACE 4POINTS S99 P64 P65 P41 P40
```

GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S100	P35	P36	P12	P11
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S101	P36	P37	P13	P12
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S102	P37	P38	P14	P13
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S103	P38	P39	P15	P14
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S104	P39	P40	P16	P15
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S105	P40	P41	P17	P16
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S106	P96	P95	P84	P83
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S107	P95	P94	P85	P84
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S108	P94	P93	P86	P85
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S109	P93	P92	P87	P86
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S110	P92	P91	P88	P87
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S111	P91	P90	P89	P88
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S112	P72	P96	P83	P59
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S113	P71	P95	P84	P60
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S114	P70	P94	P85	P61
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S115	P69	P93	P86	P62
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S116	P68	P92	P87	P63
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S117	P67	P91	P88	P64
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S118	P66	P90	P89	P65
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S119	P72	P71	P60	P59
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S120	P60	P61	P70	P71
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S121	P61	P62	P69	P70
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S122	P62	P63	P68	P69
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S123	P63	P64	P67	P68
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S124	P64	P65	P66	P67
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S125	P48	P35	P59	P72
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S126	P36	P60	P71	P47
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S127	P46	P37	P61	P70
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S128	P38	P62	P69	P45
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S129	P44	P39	P63	P68
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S130	P40	P64	P67	P43
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S131	P41	P65	P66	P42
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S132	P48	P35	P36	P47
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S133	P36	P37	P46	P47
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S134	P37	P38	P45	P46
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S135	P38	P39	P44	P45
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S136	P39	P40	P43	P44
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S137	P40	P41	P42	P43
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S138	P48	P35	P11	P24
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S139	P12	P36	P47	P23
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S140	P13	P37	P46	P22
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S141	P14	P38	P45	P21
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S142	P15	P39	P44	P20
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S143	P16	P40	P43	P19
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S144	P17	P41	P42	P18
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S145	P24	P11	P12	P23
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S146	P23	P22	P13	P12
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S147	P13	P14	P21	P22
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S148	P14	P15	P20	P21
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S149	P15	P16	P19	P20
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S150	P16	P17	P18	P19
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S151	P96	P95	P71	P72
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S152	P95	P94	P70	P71
GEOMETRY	SURFACE	4P0INTS	S153	P70	P69	P93	P94

GEOMETRY SURFACE 4POINTS S154 P69 P68 P92 P93 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S155 P68 P67 P91 P92 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S156 P67 P66 P90 P91 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S157 P42 P66 P67 P43 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S158 P44 P43 P67 P68 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S159 P45 P44 P68 P69 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S160 P46 P45 P69 P70 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S161 P47 P46 P70 P71 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S162 P48 P47 P71 P72 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S163 P24 P23 P47 P48 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S164 P47 P23 P22 P46 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S165 P46 P22 P21 P45 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S166 P45 P21 P20 P44 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S167 P44 P20 P19 P43 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S168 P43 P19 P18 P42 VIEW GEOMETRY ALL LABEL GEOMETRY SURFACES * E3200: Incorrect command: LABEL GEOMETRY < s3 > s44 s13 s22 s17 s18 GEOMETRY BODY 6SURFS B1 S3 S44 S13 S22 S17 S18 GEOMETRY BODY 6SURFS B2 S2 S48 S22 S31 S26 S27 GEOMETRY BODY 6SURFS B3 S1 S52 S31 S40 S35 S36 GEOMETRY BODY 6SURFS B4 S4 S53 S36 S37 S28 S41 * E0030: Incorrect definition of body B4 at surface S41 GEOMETRY BODY 6SURFS B5 S4 S53 S36 S37 S32 S41 GEOMETRY BODY 6SURFS B6 S37 S38 S7 S54 S33 S42 GEOMETRY BODY 6SURFS B7 S33 S39 S43 S34 S10 S55 * E0030: Incorrect definition of body B7 S55 at surface GEOMETRY BODY 6SURFS B8 S38 S39 S10 S55 S34 S43 GEOMETRY BODY 6SURFS B9 S49 S5 S27 S28 S23 S32 GEOMETRY BODY 6SURFS B10 S50 S8 S33 S24 S28 S29 GEOMETRY BODY 6SURFS B11 S11 S51 S29 S30 S34 S25 GEOMETRY BODY 6SURFS B12 S6 S45 S18 S19 S23 S14 GEOMETRY BODY 6SURFS B13 S9 S46 S24 S15 S19 S20 GEOMETRY BODY 6SURFS B14 S12 S47 S21 S20 S16 S25 LABEL GEOMETRY POINTS * E0030: Incorrect definition of body B4 at surface * E0030: Incorrect definition of body B7 at surface S41 S55 LABEL GEOMETRY SURFACES OFF at surface * E0030: Incorrect definition of body B4 S41 * E0030: Incorrect definition of body B7 at surface S55 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S169 P13 P37 P40 P16 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S170 P37 P61 P64 P40 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S171 P61 P85 P88 P64 LABEL GEOMETRY POINTS OFF * E0030: Incorrect definition of body B4 at surface S41 * E0030: Incorrect definition of body B7 at surface S55 LABEL GEOMETRY SURFACES ALL GEOMETRY BODY 6SURFS B15 S79 S80 S23 S100 S75 S84 * E0030: Incorrect definition of body B15 at surface **S84** LABEL GEOMETRY SURFACES * E0030: Incorrect definition of body B4 at surface * E0030: Incorrect definition of body B7 at surface * E0030: Incorrect definition of body B15 at surface S41 S55 S84

* E3200: Incorrect command: LABEL GEOMETRY SURFACES S75 < s84 > s79 s80 s52 s10 GEOMETRY BODY 6SURFS B16 S75 S84 S79 S80 S52 S100 GEOMETRY BODY 6SURFS B17 S49 S85 S53 S101 S80 S81 * E0030: Incorrect definition of body B17 at surface S81 GEOMETRY BODY 6SURFS B18 S76 S85 S53 S101 S80 S81 GEOMETRY BODY 6SURFS B19 S77 S86 S81 S82 S54 S169 GEOMETRY BODY 6SURFS B20 S82 S83 S78 S87 S55 S105 GEOMETRY BODY 6SURFS B21 S44 S88 S58 S57 S62 S66 GEOMETRY BODY 6SURFS B22 S65 S67 S59 S58 S45 S89 GEOMETRY BODY 6SURFS B23 S46 S171 S60 S59 S63 S68 GEOMETRY BODY 6SURFS B24 S64 S69 S61 S60 S47 S93 GEOMETRY BODY 6SURFS B25 S150 S137 S168 S105 S144 S143 GEOMETRY BODY 6SURFS B26 S99 S157 S137 S124 S131 S130 GEOMETRY BODY 6SURFS B27 S156 S93 S118 S117 S124 S111 GEOMETRY BODY 6SURFS B28 S88 S151 S112 S113 S106 S119 GEOMETRY BODY 6SURFS B29 S119 S132 S125 S126 S162 S94 GEOMETRY BODY 6SURFS B30 S100 S163 S138 S139 S132 S145 GEOMETRY BODY 6SURFS B31 S89 S141 S113 S114 S107 S120 * E0030: Incorrect definition of body B31 at surface S141 GEOMETRY BODY 6SURFS B32 S89 S152 S113 S114 S107 S120 GEOMETRY BODY 6SURFS B33 S161 S95 S120 S133 S126 S127 GEOMETRY BODY 6SURFS B34 S164 S101 S133 S146 S139 S140 GEOMETRY BODY 6SURFS B35 S102 S165 S140 S141 S147 S134 GEOMETRY BODY 6SURFS B36 S104 S167 S149 S136 S142 S143 GEOMETRY BODY 6SURFS B37 S160 S96 S127 S128 S134 S121 GEOMETRY BODY 6SURFS B38 S158 S98 S129 S130 S136 S123 GEOMETRY BODY 6SURFS B39 S92 S155 S117 S116 S110 S123 GEOMETRY BODY 6SURFS B40 S90 S153 S115 S114 S108 S121 SAVE ! Confirm save? YES * M423: Saved to database file LABEL GEOMETRY OFF * E0030: Incorrect definition of body B4 at surface
* E0030: Incorrect definition of body B7 at surface
* E0030: Incorrect definition of body B15 at surface
* E0030: Incorrect definition of body B17 at surface
* E0030: Incorrect definition of body B17 at surface
* E0030: Incorrect definition of body B31 at surface S41 S55 S84 S81 at surface S141 LABEL GEOMETRY BODIES * E0030: Incorrect definition of body B4 at surface * E0030: Incorrect definition of body B7 at surface * E0030: Incorrect definition of body B15 at surface * E0030: Incorrect definition of body B17 at surface * E0030: Incorrect definition of body B31 at surface INTLITY DELETE BODIES B4 S41 S55 S84 S81 S141 UTILITY DELETE BODIES B4 * E0030: Incorrect definition of body B4 at surface S41 ! Confirm delete? YES * W0011:Deleted- B4 UTILITY DELETE BODIES B7 * E0030: Incorrect definition of body B7 at surface S55 ! Confirm delete? YES
```
* W0011:Deleted- B7
  UTILITY DELETE BODIES B15
  * E0030: Incorrect definition of body B15 at surface
                                                                S84
  ! Confirm delete?
  YES
  * W0011:Deleted- B15
  UTILITY DELETE BODIES B17
  * E0030: Incorrect definition of body B17 at surface
                                                                S81
  ! Confirm delete?
 YES
  * W0011:Deleted- B17
  UTILITY DELETE BODIES B31
  * E0030: Incorrect definition of body B31 at surface
                                                                S141
  ! Confirm delete?
 YES
  * W0011:Deleted- B31
  SAVE
  ! Confirm save?
  YES
  * M423: Saved to database file
  GEOMETRY POINT COORD P97 0 50 257.5
  GEOMETRY POINT COORD P98 500 50 257.5
  GEOMETRY POINT COORD P99 0 250 257.5
  GEOMETRY POINT COORD P100 500 250 257.5
  SAVE
  ! Confirm save?
  YES
  * M423: Saved to database file
  PROPERTY MATERIAL LECA ELASTIC ISOTROP 3500 .2
  PROPERTY MATERIAL ISO ELASTIC ISOTROP 12.57 .2
  PROPERTY MATERIAL STEEL ELASTIC ISOTROP 200000 .3
  PROPERTY PHYSICAL REBAR GEOMETRY TRUSCABL 20
 MESHING DIVISION ELSIZE ALL 15
  * E3200: Incorrect command: CONSTRUCT SET STEIN < open >
  CONSTRUCT SET OPEN STEIN
  * E3200: Incorrect command: CONSTRUCT SET APPEND BODIES B3 B5 B6
B8 B1 B12 B13
  CONSTRUCT SET APPEND BODIES B3 B5 B6 B8 B1 B12 B13 B14
  CONSTRUCT SET APPEND BODIES B30 B34 B35 B36 B25 B28 B32 B40 B39
B27
  CONSTRUCT SET CLOSE
  CONSTRUCT SET OPEN POLY
  CONSTRUCT SET APPEND BODIES B2 B9 B10 B11 B29 B33 B37 B38 B26
  CONSTRUCT SET CLOSE
  CONSTRUCT SET OPEN CEMENT
  CONSTRUCT SET APPEND BODIES B21 B16 B22 B18 B23 B19 B24 B20
  CONSTRUCT SET CLOSE
  CONSTRUCT SET OPEN LAST
  CONSTRUCT SET APPEND SURFACES S42 S86 S147 S148
  CONSTRUCT SET CLOSE
  SAVE
  ! Confirm save?
 YES
  * M423: Saved to database file
```

PROPERTY MATERIAL MORTEL ELASTIC ISOTROP 20000 .2 LABEL GEOMETRY POINTS **REINFORCE BAR SECTION RE1 P97 P98** REINFORCE BAR SECTION RE2 P99 P100 PROPERTY ATTACH STEIN LECA PROPERTY ATTACH POLY ISO PROPERTY ATTACH CEMENT MORTEL SAVE ! Confirm save? YES * M423: Saved to database file MESHING GENERATE VIEW MESH VIEW GEOMETRY ALL LABEL GEOMETRY SURFACES PROPERTY LOADS PRESSURE LO1 LAST 0.005 Y CONSTRUCT SET OPEN FUGE CONSTRUCT SET APPEND S1 S3 S4 S6 S7 S9 S10 S12 CONSTRUCT SET CLOSE CONSTRUCT SET OPEN SKJOT CONSTRUCT SET APPEND S144 S118 S83 S61 S131 CONSTRUCT SET CLOSE CONSTRUCT SET OPEN OPP CONSTRUCT SET APPEND S106 S62 S13 CONSTRUCT SET CLOSE PROPERTY BOUNDARY CONSTRAINT CO1 OPP Y PROPERTY BOUNDARY CONSTRAINT CO2 SKJOT NOROTATE PROPERTY BOUNDARY CONSTRAINT CO3 FUGE Z

.HIS-fila til grunnmursmodellen i DIANA

! iDIANA Version 10.0 Release 07 ! Installed for : Norwegian Institute of Sc.&Tec ! History file for model : KJELLER3D ! Session started at 23 MAY 2016 12:27:23 FEMGEN KJELLER3D PROPERTY FE-PROG DIANA STRUCT 3D ; YES UTILITY SETUP UNITS LENGTH METER UTILITY SETUP UNITS MASS KILOGRAM UTILITY SETUP UNITS FORCE NEWTON UTILITY SETUP UNITS TIME SECOND UTILITY SETUP UNITS TEMP KELVIN UTILITY SETUP UNDO ON UTILITY SETUP BINSET OFF MESHING OPTIONS CHECK STRUCTURED OFF UTILITY SETUP OPTIONS ANALYSIS SOLVER-COMMAND DianaIE DRAWING DISPLAY GEOMETRY POINT COORD P1 0 GEOMETRY POINT COORD P2 4 0 GEOMETRY POINT COORD P3 4 2.5 GEOMETRY POINT COORD P4 0 2.5 GEOMETRY POINT COORD P5 0 0 .82E-1 GEOMETRY POINT COORD P6 4 0 .82E-1 GEOMETRY POINT COORD P7 4 2.5 .82E-1 GEOMETRY POINT COORD P8 0 2.5 .82E-1 GEOMETRY POINT COORD P9 0 0 .218 GEOMETRY POINT COORD P10 4 0 .218 GEOMETRY POINT COORD P11 4 2.5 .218 GEOMETRY POINT COORD P12 0 2.5 .218 GEOMETRY POINT COORD P13 0 0 .3 GEOMETRY POINT COORD P14 4 0 .3 GEOMETRY POINT COORD P15 4 2.5 .3 GEOMETRY POINT COORD P16 0 2.5 .3 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S1 P1 P2 P3 P4 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S2 P5 P6 P7 P8 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S3 P1 P2 P6 P5 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S4 P4 P3 P7 P8 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S5 P1 P5 P8 P4 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S6 P2 P3 P7 P6 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S7 P9 P10 P11 P12 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S8 P5 P6 P10 P9 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S9 P8 P7 P11 P12 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S10 P5 P8 P12 P9 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S11 P6 P7 P11 P10 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S12 P13 P14 P15 P16 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S13 P9 P10 P14 P13 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S14 P12 P11 P15 P16 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S15 P13 P9 P12 P16 GEOMETRY SURFACE 4POINTS S16 P14 P10 P11 P15 GEOMETRY BODY 6SURFS B2 S2 S7 S11 S10 S9 S8 GEOMETRY BODY 6SURFS B3 S7 S12 S13 S14 S15 S16 PROPERTY MATERIAL ISO ELASTIC ISOTROP 12.57E6 0 PROPERTY MATERIAL STEEL ELASTIC ISOTROP 200000E6 0.3 PROPERTY MATERIAL LECA ELASTIC ISOTROP 4100E6 0.2 CONSTRUCT SET OPEN STEIN

CONSTRUCT SET APPEND B1 B3 CONSTRUCT SET CLOSE PROPERTY LOADS PRESSURE LO1 S1 1000 Z CONSTRUCT SCURVE SC1 SURFACE CORNERS 1 1 0 0 PROPERTY ATTACH L01 SC1 MESHING TYPES 6SURFS HE8 HX24L MESHING DIVISION ELSIZE ALL .82E-1 * W0133:Mesh cancelled above NN= 0 and NE= 0 MESHING GENERATE VIEW MESH EYE ZOOM .417 .36 .585 .228 EYE FRAME EYE ZOOM .381 .549 .637 .199 LABEL MESH LOADS VIEW GEOMETRY ALL LABEL GEOMETRY LINES CONSTRUCT SET OPEN UTE CONSTRUCT SET APPEND L1 L2 L3 L4 CONSTRUCT SET CLOSE CONSTRUCT SET OPEN INNE CONSTRUCT SET APPEND L21 L22 L23 L24 CONSTRUCT SET CLOSE PROPERTY BOUNDARY CONSTRAINT CO1 UTE Z PROPERTY BOUNDARY CONSTRAINT CO2 INNE Z PROPERTY BOUNDARY CONSTRAINT CO3 P1 y PROPERTY BOUNDARY CONSTRAINT CO4 P2 X Y PROPERTY BOUNDARY CONSTRAINT CO5 P3 X CONSTRUCT SET OPEN POLY CONSTRUCT SET APPEND B2 CONSTRUCT SET CLOSE PROPERTY ATTACH POLY ISO PROPERTY ATTACH STEIN LECA SAVE ! Confirm save? YES DRAWING DISPLAY